

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT

FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 9/10

SEPTEMBER—OKTOBER 1952

11. ÅRG.

INTERNATIONALE TENTOONSTELLING EEUWFEEST POSTZEGEL - ITEP

Utrecht 28. juni—6. juli 1952.

Når Utrecht av alle hollandske byer ble valgt som den hvor 100-års jubileet for Nederlands frimerker skulle feires, så hadde det sine gode grunner. For det første er den et trafikksentrum og ligger så å si midt i Nederland, for det annet finnes der landets beste utstillingslokaler i den internasjonale Utrechtmesse haller, for det tredje har den et imponerende hovedpostkontor hvor den rent postale jubileumshøytideligheten kunne finne sted, og for det fjerde — det var her, i Riksmynnten — en institusjon som stadig holder til i Utrecht — at de første frimerker ble trykt i 1852.

Postkontoret, som ble oppført i årene 1919—1924 etter tegning av arkitekt J. Crouwel, har en publikumshall på 28×15 m. og med en takhøyde på hele 17 m. Den er utført i gul teglsten, karakteristisk for moderne hollandsk arkitektur. Denne hallen dannet den ideelle ramme for åpningshøytidighetene den 28. juni. De ble åpnet med musikk av Utrechts symfoniorkester, og senere fulgte taler slag i slag av ministeren for P.T.T., generaldirektøren for det nederlandske postverk L. Neher, presidenten for det nederlandske filatelistforbund, P.S. van't Haaff og formannen i Utrechts filatelistklubb,

En bronseplate innfelt i veggen, ble

avduket til minne om jubileet og den stilige åpningshøytidlighet ble avsluttet med den hollandske nasjonalsang «Wilhelmus van Nassauwe», vel en av de mest gripende nasjonale melodier som finnes.

Utenfor ventet nye overraskelser. Her sto Postverkets musikk-korps oppstilt, og en postdiligence fra 1850-årene, forspent med 4 hvite hester, ventet på startsignalet. Da det kom, satte hele kortesen seg i bevegelse. Først prins Bernhard av Nederlandene, deretter ministre og generaldirektører, utstillingskomité og jury og så vi mere alminnelige frimerkesamlere. Det var en interessant marsj gjennom det gamle Utrecht, og en fikk et overveldende inntrykk av hvor populær prins Bernhard er. Ved inngangen til utstillingen ventet en postrytter. Prins Bernhard overrakte ham et brev med de nye frimerkene på adressert til dronningen, og i galopp satte postrytteren avsted for å overlevere henne det på slottet i Soesdijk.

Prins Bernhard ble ført rundt på utstillingen og vist flere av de mest interessante rammer, bl. a. dronning Elisabeths eksponat, de første merker fra Nederland og Luxemburg, kardinal Spellmans temasamling og de forskjellige postverks rammer. Senere ga utstillingskomiteen en lunsj for samtlige innbudne i messebyg-

ningens restaurant. Denne lunsj og alle senere tilstelninger, til og med festmiddagen, ble innledet med borbønn — et kalvinistisk trekk.

De fleste frimerkeutstillinger — nasjonale som internasjonale — karakteriseres ved at man søker å presse inn flest mulig rammer på den disponible plass. Og dermed blir det en ren ørkenvandring, rekke opp og rekke ned. Slik var det heldigvis ikke med ITEP. Her var det plass nok. En arkitekt hadde utformet det hele. Blomsterrabatter, montrer, postkontor, museumsgjenstander, trykkpresser, kino etc. avbrøt monotonien og gjorde at man følte seg vel innen utstillingsområdet. Det var god plass mellom rammerekkene, og bygningens overlys overflødiggjorde ethvert elektrisk lysarrangement. Innen utstillingen var der egne kontorer for juryen, sekretariatet og tollvesenet. Det var også en opplysningssentral og en kafé, hvor man kunne få slukket sin tørst når varmen ble altfor sjenerende. Arrangementet var i det hele tatt førsteklases, samlingene var montert ved utstillingens åpning, og en hel stab hjelpsomme medarbeidere sto til disposisjon for dem som ønsket å foreta monteringen selv. De utstilte objekter sto da også i forhold til de verdige omgivelser, og en kunne ikke annet enn være glad for at man ikke skulle være med og skille klinten fra hveten.

Foruten «Cour d'Honneur», hvor bl. a. smakebiter fra dronning Elisabeths samlinger var utstilt, deltok der i «æresklassen» 7 samlinger. For å delta i denne klasse må man som bekjent ha oppnådd gullmedalje på 2 tidligere internasjonale utstillinger, anerkjent av F.I.P. Her deltok bl. a. dr. Leemann-Geymuller med den Sveits-samling som oppnådde den solide «Oscar»-pris på Reinatex-utstillingen i Monaco tidligere på året. Tre samlinger som hadde oppnådd gull på Reinatex og Centilux ble også overflyttet til æresklassen, nemlig Poulie med sin Nederland-samling, Hanssen med sin samling Belgia 1865, og dr. Trincao med sin kjente samling Portugal.

De øvrige samlinger var inndelt i følgende 8 klasser:

Klasse I — Nederland og kolonier.

Gruppe A: Nederland m/ 5 undergrupper.
Gruppe B: Nederlandsk India, Curaçao, Surinam m/ 7 undergrupper.

Gruppe C: Japans okkupasjon av Nederlandsk India.

Som ventelig var, var konkurransen sterk og medaljehøsten rik i denne klasse. Der ble nemlig utdelt 2 gull, 7 forgylte, 27 sølv og 8 bronsemedaljer.

Klasse II — Europa.

Gruppe A: Europa til 1914, m/ 10 undergrupper, hvorav Belgia og Luxemburg dannet gruppe 1, og Danmark, Finnland, Island, Norge og Sverige gruppe 4.

Gruppe B: Avd. A — land som har utgitt merker før 1914.

Avd. B — land som ikke har utgitt merker før 1914 + Polen.

Hver gruppe var inndelt i:

- a. Studiesamlinger av en eller flere utgaver.
- b. Stempler fra ett land.
- c. Spesialsamlinger av ett lands merker eller av en eller flere utgaver fra ett land.

Klasse III — Alle uavhengige ikke europeiske land.

Klasse IV — Kolonier, dominions, protektorater, mandater etc.

Klasse V — Generalsamlinger inntil 1914.

Klasse VI — Luftpost.

Gruppe A: Nederland, Nederlandsk India, Curaçao, Surinam.

Gruppe B: Andre land.

Avd. A — Aerogrammer.

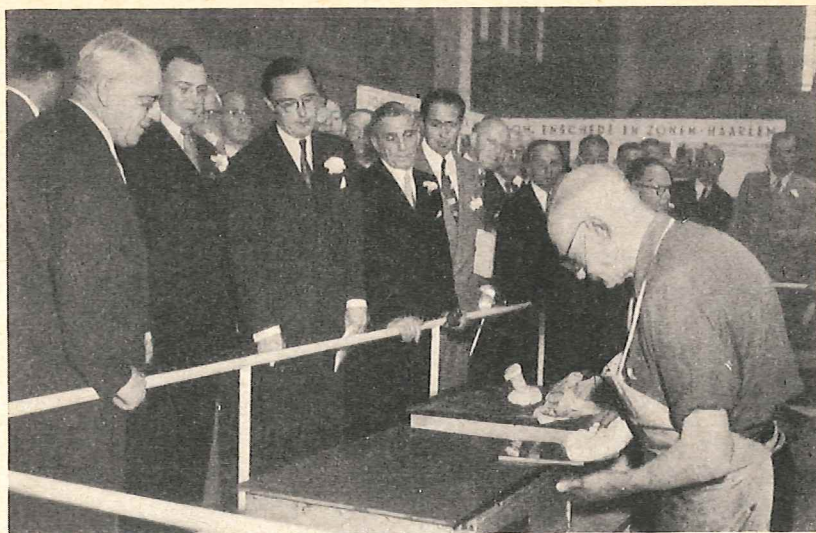
Avd. B — Merker.

Klasse VII — Helpost, inndeling som klasse VI.

Klasse VIII — Motivsamlinger.

Alle samlinger her deltok etter innbydelse og utenfor konkurranse. Opprinnelig hadde det visstnok ikke vært meningen å ta med motivsamlinger i det hele tatt, men kardinal Spellmann, som hadde deltatt på utstillingen i Luxemburg, hadde

*Fra utstillingens åpning.
Fra venstre mot høyre:
M. Huisman, direktør for
trykkeriet Enschede &
Zonen, Jan Poulie, med-
lem av utstillingskomite-
ten, H.K.H. prins Bern-
hard av Nederlandene, L.
Neher, generaldirektør
for postverket, Ernest A.
Kehr, medlem av juryen.*

uttrykt ønske om også å få stille ut i Nederland sin samling av «Religiøse motiver på frimerker». For hans skyld ble derfor klassen opprettet — sa man.

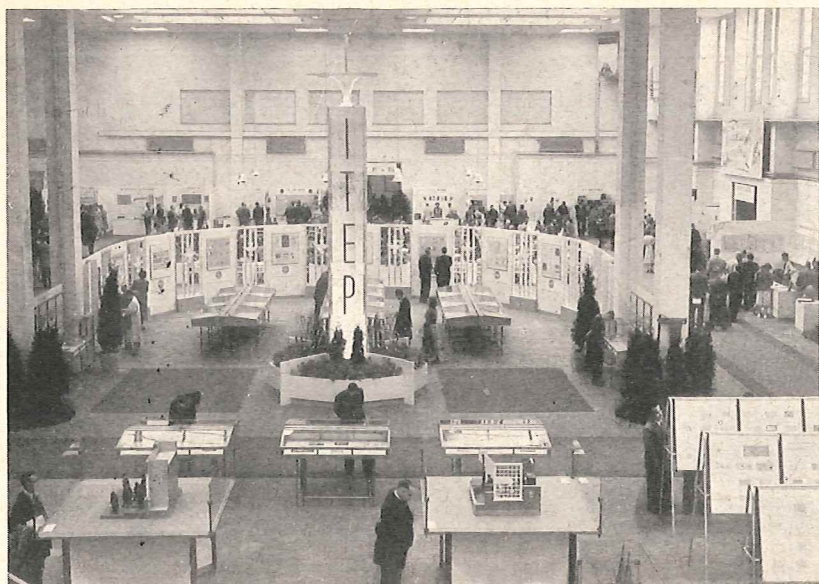
Tilslutningen fra andre lands postverk var meget stor, men da deltakelsen var begrenset til én ramme pr. land, var materiellet oversiktlig og usedvanlig vakkert montert. Landene var delt i to grupper: de som utga merker før 1852, og de som utga merker etter 1852. I den første gruppe deltok Danmark, i den siste både Finland og Sverige. Alle disse land hadde også sendt postale representanter til utstillingen. Det var med beklagelse jeg måtte konstatere at der ikke var noe eksponat fra det norske postverket, og at det heller ikke var noen representant derfra. Selv om en kanskje kunne ønske at Postverket utstilte overalt, så kan en likevel forstå at der må gjøres et visst utvalg. Nederland ligger oss imidlertid på mange måter så nær, at var det et land utenfor Norden hvor vi burde delta offisielt, så var det nettopp der.

Blant utstillingens besøkende var det heller ikke mange nordmenn, derimot tallrike svensker, dansker og finner. Svenska Filatelist-Föreningen hadde igjen arrangert en fellesreise, som så ut til å ha fått en enestående tilslutning, og deltakerne fikk gjennomgå utstillingen under Strandells kyndige ledelse.

Utstillingens ærespris — en sølv sigarrett-eske, forært av prins Bernhard — ble tildelt Jan Poulie, Amsterdam, for hans

enestående samling av Nederlands 1ste utgave. Den omfatter over 4 000 av de 3 første merker, og samtlige 17 plater er rekonstruerte. En sier så lett om slike samlinger at det bare er et pengespørsmål — men det er ikke engang en halv sannhet. Selvsagt spiller pengene rolle, men kunnskapene kan en ikke kjøpe. Den inngående behandling som hvert merke i denne samling har fått, sammen med de andre samlinger fra Lettland, Russland, Albania o. a., viser med all tydelighet at Poulie er en filatelist til fingerspissene.

I klasse I hadde også dr. H. Schouten, Bussum, to meget interessante samlinger, som visstnok ikke tidligere hadde vært utstilt. Den ene var en samling brev med stempler fra Vereenigde Oost-Indische-Compagnie. Disse stempler, i verdiene 6 stuivers, 1, 2 og 3 fl., ble brukt i Nederland fra 1. august 1788 til januar 1805 og i India fra 1. mai 1789 til 1799. Det eienommelige ved disse brev var at de ikke betalte porto etter vekt, men etter formatet. Den annen samling omfattet brev besørget med den såkalte «Land-Mail». Denne post gikk én gang i måneden fra Nederland over Breda, Valenciennes, Paris, Marseille til Alexandria. Derfra over land til Suez og videre med skip via Bombay, Madras og Calcutta til Singapore — hvor posten ble hentet av et nederlandsk marinefartøy til Batavia. Her ble der ved hjelp av «Land-Mail»-merker oppkrevet en ny porto som tilsvarte portoen Europa — Batavia. Denne rute brukte 6 uker mindre enn ruten om Kap det gode håp. Dis-

Utsikt mot postverkenes stands og restauranten.

se samlinger ble belønnet med forgylt medalje.

I smme klasse hadde pseudonymet S. Q. Laap også to meget interessante samlinger. Den ene omfattet rekonstruerte plater av 1852 og 1864 utgavene, den annen en spesialsamling av Nederland 1852/1940 med alle typer og tagginger, utaggete, delvis taggete, feiltrykk etc. Her var bl.a. et par av 9 c. fra 1926 i par, hvorav det ene merke var uten verdiangivelse. Samlingen fikk forgylt medalje.

J. Eygenraam, Schiedam, fikk gullmedalje for sine spesialsamlinger av utgavene 1864, 1867, 1869/71 samt portomerkene fra 1870.

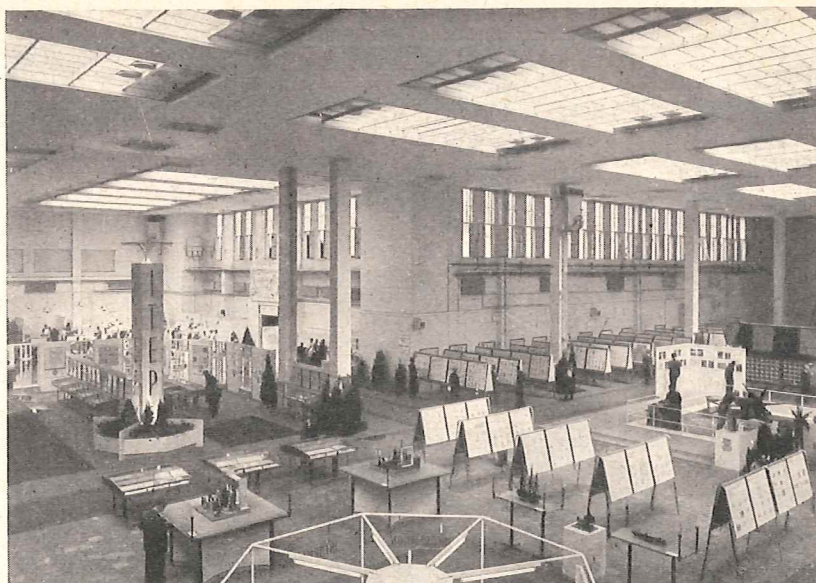
Klasse II, gruppe A undergruppe1, hadde en rekke helt strålende samlinger fra Belgia og Luxemburg. J. Crustin viste epauletteutgaven rekonstruert i plater med forhistorie, gravyre, tagging, opplag, vannmerker, frankeringer og stempler og F. Dandois det samme for medaljongutgaven. J. Diemer, de Ghistelles og L. Teisen viste alle Luxemburgs første utgave i en kvalitet som ikke var til å tro. I de Ghistelles samling var der således en 8-strip av nr. 2 på brev. Alle disse samlinger fikk forgylt medalje.

I denne klasses undergruppe 4 (Norden) oppnådde arkitekt J. Schmidt-Andersen gull for sine studiesamlinger av 4 og 2 r.b.sking samt de tofargede fra 1870. A. Biering, Oslo, fikk forgylt for sin studiesamling av Norge nr. 1 og sin spesial-

samling av de svenske skill. banco merker, og A. Schytte Ødegaard, Tromsø, fikk sølv for sin studiesamling av skill. Oscar utgaven.

Av stempelsamlingene i denne gruppe fikk J. B. Taucher, Helsingfors, sølv for sine finske stempler fra 1812/1852. Samlingen omfatter mellom 13000 og 14000 finske stempler. For sin samling svenske stempler 1685/1855 og 1855/1872 fikk ing. Curt Haij, Stockholm, forgylt medalje, og jeg skulle anta det er første gang en stempelsamling oppnår en så høy utmerkelse på en internasjonal utstilling. Det sier ikke så lite om dens kvalitet.

Av spesialsamlingene fikk von Möller gullmedalje for sin samling Finnland 1856—85. Det var denne samling som fikk gullmedalje og ærespris for beste samling på De-No-Fil utstillingen. — G. Lundegaard Nielsen, Ringsted, fikk forgylt for sin Danmark 1851—75, og E. Baehrendtz, Stockholm, det samme for Sveriges klassiske merker. Videre fikk F. Walter-Johannesen sølvmedalje for sin spesialsamling av skilling posthornmerkene, og L. Linder, Helsingfors, det samme for Finnland 1856—85. B. O. Bendixen, Ålesund, fikk bronse for sin Norge-samling. Den største overraskelse i undergruppe 4 var imidlertid en sveitser: G. Dierauer fra Zurich. Fra sin Danmark-samling viste han 1 ramme 4 r.b.s., fra sin Norge-samling 1 ramme av de 4 første utgaver, og fra sin Sverige-samling 7

Utsikt over utstillingens
1ste etasje.

rammer opp til 1900. Merkenes kvalitet og stemplenes skjønnhet var imidlertid av den beskaffenhet at alle skandinaver falt i henrykkelse. Samlingene fikk sølvmedalje.

I denne gruppe utstilte også utenfor konkurranse: S. Graae Rasmussen (medlem av juryen) Danmark 1851/63, P. Wittkämper jr., Bussum (medlem av juryen), Finnland 1856/16, og Arnstein Berntsen 20 mm utgaven.

Der deltok i alt 13 samlere med 15 samlinger i denne gruppe, og de oppnådde: 2 gull, 5 forgylte, 5 sølv og 1 bronsemedalje, fordelt landevis:

	Gull	Forgylt	Sølv	Bronse
Norge		1	2	1
Danmark	1	1		
Finnland			2	
Sverige	1	2		
Sveits			1	

I de andre undergrupper i klasse II var der også en lang rekke strålende samlinger. Jeg nevner W. Fankhausers Lombardia og Venetia stempler på østerrikske merker (forgylt), Corbisier de Meaultarts Sachsensamling (forgylt), Madame Balasses gammeltyske stater (forgylt), J. V. A. Duponts Spania 1850/1865 (gull), H. Rueggs kantonmerker (gull), Juan Senabres rekonstruksjoner av Spania 1851/54 (gull), og J. Engels Schleswig Holsten

(gull). Av nordmenne deltok S. Pedersen, Bergen, med sin Irlandsamling (bronse) og T. Kahrs, Oslo, med Tyrkia og Levanten (bronse).

Fra andre klasser vil jeg nevne dr. C. W. Hennans samlinger fra Haiti, Nicaragua og Salvador (gull), L. E. Dawsons platninger av India 1852 (gull), J. H. Sinton's samling fra St. Vincent (gull) og Mrs. Hoffmanns enestående flypostsamling (forgylt).

En interessant samling og noe utenom det alminnelige var L. H. Cornells stemplsamling av det berømte «Kicking Mule» stempel og Van Dyk MacBrides Konfedererte Stater.

Av den rike medaljehøst oppnådde de nordiske land i alt:

	Norge	Danmark	Sverige	Finnland
Gull		2	1	
Forgylt ..	1	1	2	
Sølv	2	2		3
Bronse ...	3	2		

Der er i år avholdt i alt 3 internasjonale utstillinger: Reinatex i Monaco, Centilux i Luxemburg og Itep i Utrecht, og flere samlinger har vandret fra den ene utstilling til den andre. Det kan derfor være av betydning å trekke en sammenlikning mellom premietildelingen på de forskjellige utstillinger for enkelte av disse samlingers vedkommende.

	Område	Reinatex	Centilux	Itep
J. Diemer	Luxemburg	Forgylt	Ærespris	Forgylt
F. Dandois	Belgia	Forgylt	Gull	Forgylt
J. Crustin	Belgia		Gull	Forgylt
J. Dupont	Spania		Gull	Gull
R. Hanssen	Belgia	Gull	Gull	Forgylt
C. W. Hennan	Haiti, Nicarag., Salvador	Gull	Gull	Gull
Mrs. Hoffmann	Flypost		Gull	Forgylt
J. Engel	Schleswig-H.	Forgylt		Gull
Schmidt-Andersen ..	Danmark	Forgylt		Gull
A. Biering	Norge	Sølv		Forgylt
C. Haj	Sv. stempler	Sølv		Forgylt

6 av dommerne var de samme i Luxemburg og i Utrecht. Når en ser på den forskjellige skjebne som er blitt samlingene til del på disse utstillinger, må en spørre seg om det bare er i relasjon til andre samlinger at en samling er verdt en gullmedalje. Eller er det ikke så at en samling i seg selv har egenskaper og oppfyller betingelser som alltid vil gjøre den berettiget til gullmedalje?

Spørsmålet om klassifiseringen og bedømmelse etter poengsystemet har også brakt vanskeligheter, og stridens bølger har gått høyt innen juryene. Hør bare hva juryen fra Centilux sier i sin rapport:

«Juryen har hatt den delikate oppgave å skulle bedømme samlinger som vanskelig kan sammenliknes seg i mellom. For å unngå den kritikk som er rettet mot tidligere internasjonale utstillinger, og for å tilfredsstille henvendelser fra tallrike nye samlere, har den besluttet — som den også har rett til — å foreta en forandring i «Centilux»'s klassifisering, idet den har opphevet skillet mellom klassiske og moderne merker, et skille som er meget vilkårlig. Den har opprettet to klart adskilte klasser: den ene for de samlinger som er oppsatt etter de klassiske metoder, den annen for temasamlinger.¹ Den uttrykker ønsket om at disse to klasser holdes strengt atskilte i framtidige internasjonale utstillinger og at deres bedømmelse skjer ved to distinkte juryer.

Juryen har også måttet gi avkall på bedømmelse etter poeng, idet dette system ikke lar seg anvende likoverfor spesialiserte samlinger. Juryens medlemmer har først bedømt «i grupper» de områder som var dem kjente. Deretter har juryen «in

corpore» undersøkt de 820 rammer og over 200 album. Vi kan derfor si at bedømmelsen er skjedd med størst mulig omhu og presisjon, men juryen beklager at den ikke er i stand til å anvende artikkel 29 i F.I.P.s reglement.»²

I anledning av denne juryuttalelse framla representantene fra det luxemburgske filatelistforbund følgende memorandum for den kongress som den internasjonale filatelistfederasjon holdt i Utrecht samtidig med utstillingen:

«I mange år har samlere fra alle land forlangt en bedre klassifisering enn den såkalte «klassiske», som i det hele tatt ikke er klassisk. Ganske logisk foretrekker de en gruppering av samlingene etter utgivelsesperiodene i stedet for en klassifisering etter opprinnelseslandene.

Idet den gikk ut fra prinsippet om utgavens samtidighet hadde organisasjonskomiteen for Centilux bekjentgjort et spesialreglement som ble forelagt F.I.P.s eksekutivkomité minst ett år i forveien for utstillingens avholdelse. Godkjent av F.I.P. ble dette reglement obligatorisk og måtte følges av alle parter. Alle utstillere uten unntakelse rettet seg etter de nye disposisjoner og arrangerte sine samlinger etter prinsippet: Klassiske (eldre) — moderne. Katalogen og det tekniske opplegg for «Centilux» fulgte samme linje.

Alle var altså enige, unntatt den internasjonale jury som mot 1 stemme — nemlig organisasjonskomiteens representant i juryen — besluttet å klassifisere og bedømme samlingene etter den «klassiske metode», eller bedre sagt etter den «tradisjonelle metode».

² § 29: Etter kunngjøringen av premielisten står juryens sekretær til disposisjon for de utstillere som ønsker nærmere forklaringer ang. de forhold som har motivert premieutdelingen.

¹ Det var anmeldt 21 temasamlinger til Centilux.
Red. anm.

Vi bemerker her at F.I.P.s generalsekretær, i sin stilling som observatør, protesterte mot denne framgangsmåte, som man kan si er anarkistisk. Organisasjonskomiteen for Centilux, som i utstillingens lange forberedelsesperiode stadig våket for å overholde de av F.I.P. fastsatte regler, anmoder kongressen, gjennom den delegerte for det luxemburgske forbund, om et presist svar på følgende spørsmål:

Har juryen for en internasjonal utstilling, godkjent av F.I.P., rett til å sette seg utover de alminnelige og spesielle regler som er oppsatt av F.I.P. og organisasjonskomiteene?

Her er — uten kommentarer — det luxemburgske forbunds oppfatning:

Det forutsettes at ethvert medlem av juryen kjenner reglementet for den utstilling hvor han skal sitte som dommer. Hvis han av en eller annen grunn synes han ikke kan utføre sitt mandat etter de betingelser som er fastsatt av organisasjonskomiteen, må han renonsere på sitt mandat og øyeblikkelig underrette komiteen. Ikke i noe tilfelle kan juryen ta seg retten til å forandre de regler som er godkjent av F.I.P.

Som foran nevnt avholdt den internasjonale filatelistfederasjon sin årlige kongress i Utrecht i forbindelse med utstillingen. Forhandlingene fant sted i Bartholomei Gasthuis — et anlegg som ble opprettet i 1407. Noen større saker var ikke på tapetet, og den viktigste beslutning var at kongressen — som følge av de foran siterte beretninger og forespørsler — besluttet at FIP's lover og reglementer skulle helt omarbeides. Alle nasjonale forbund som ønsker å framkomme med forslag må innsende disse til tekstkomiteen innen utgangen av oktober måned. På grunnlag av de innkomne forslag vil komiteen utarbeide de nye lover og regler og disse sendes forbundene til uttalelse innen utgangen av januar. Bemerkninger må så innsendes til komiteen innen utgangen av april og de nye lover og regler vil endelig bli vedtatt på kongressen som holdes i Lissabon neste år i forbindelse med den internasjonale utstilling der.

En annen viktig beslutning var opptagelsen av Vest-Tyskland som medlem av forbundet.

I forbindelse med utstillingen fant der sted flere mottagelser og utflukter og der

ble utvist en enestående gjestfrihet både av byens autoriteter, av det nederlandske forbund og av postverket. Borgermesteren i byen Utrecht og guvernøren over provinsen Utrecht holdt store mottagelser, og utflukter ble foretatt til byens omegn, til Amsterdam, Haag og Scheweningen.

Den kjente Norge-samler W. Amons i Zaandijk utenfor Amsterdam var så vennlig å invitere meg til et flere dagers besøk i sitt vakre hjem og foruten at jeg fikk anledning til å gå gjennom hans samlinger — som en bare må beklage ikke kom med på Oslo-utstillingen, men som jeg håper alle får se i 1955 — bilte han meg rundt i Holland fra Enkhuizen i nord til Arnheim i syd. Men skulle jeg fortelle om alt jeg så av byer, slotter, rådhus, museer og malerier, ville vel neppe tidsskriftets spalter slå til.

Da ITEP lukket sine porter hadde den hatt mellom 35 og 40 000 besøkende — et imponerende tall og et bevis på hvor stor interessen for filatelien er i Nederland. Og skulle en trenge ytterligere bevis kan jeg nevne at to måneder senere, fra 29. til 31. august holdt den store filatelistklubb «Hollandia» en utstilling i forbindelse med feiringen av sitt 50-års jubileum.

— — —

Den norske representant i juryen, skipsreder Abr. Odfjell, ble syk et par dager etter at han var kommet ned til utstillingen i Luxemburg og måtte reise hjem. Han kunne dessverre heller ikke møte i Utrecht som Norges representant i ITEP's jury. Det ble sterkt beklaget av alle. Det gleder meg å kunne benytte denne anledning til å meddele at herr Odfjell er i god bedring, og forhåpentlig har han ennå ikke sagt sitt siste ord som norsk jury-medlem. Odfjell stilte ut utenfor konkurranse sin samling «Great Britain used abroad» samt en meget interessant samling av Spansk Vest India.

Jarle O. Stensdal

Ved forespørsler

til tidsskriftet må svar-
porto vedlegges.

NORSK
FILATELISTFORBUND
1931

Beretning for Norsk Filatelistforbund for 1949-52.

Siste Landsmøte ble avholdt i Bergen den 5. og 6. juni 1949 og ble arrangert av Bergens Filatelist-Klub. — Samtidig ble der også avholdt Representantskapsmøte under ledelse av formannen, F. Walter-Johannesen. Der var i alt fram-møtt 25 representanter, som med tillegg av 6 fullmakter utgjorde tilsammen 31 stemmer.

Den frykt som man ga uttrykk for i tidligere årsberetninger om at man måtte regne med at interessen for filatelen ville tape seg, tror en å kunne se bort fra nå, idet medlemsantallet har holdt seg noenlunde på det samme hvert år i inneværende periode.

De viktigste saker som ble behandlet på møtet i 1949, kan vel sies å være regnskapene for perioden 1946/49, sammen med Forbundets økonomi, tidsskriftet og annonser, håndboksaken og Forbundets innmeldelse i F.I.P.

Den valgkomité som ble nedsatt og som besto av d'herrer Per Gellein, Einar Osc. Schou og H. Sverdrup, satte fram forslag til nytt styre for 1949/52, og resultatet av valget på *styre* ble at dette fikk følgende sammensetning:

President: F. Walter-Johannesen, Bergen (gjv.).
Visepresident: Arnstein Berntsen, Oslo (gjv.).
Styremedlemmer: Chr. M. Jacobsen, Egersund (gjv.), Sigm. Setsaas, Trondheim (ny), Ths. Hoffmann, Oslo (ny),
med følgende personlige varamenn: Johs. Jellestad, Bergen (gjv.), Per Gellein, Oslo (gjv.), John Brækstad, Trondheim (gjv.), H. Sverdrup, Drammen (gjv.), Sig. B. Johnsen, Kristiansand S. (ny).

I valgperioden er Johs. Jellestad avgått ved døden, og noen ny varamann er ikke valgt.

Styremøter. Der har vært avholdt 8 skriftlige styremøter, hvor forskjellige saker har vært avgjort og stemt over. Hertil kommer et fulltallig styremøte i Oslo den 27. august 1951, samtidig som konferanser har vært avholdt ved passende leiligheter både i Oslo og Bergen.

Som vanlig har Forbundets drift forøvrig vært ledet av Forbundets president og sekretær, og nærmere kontakt har vært holdt med Forbundets visepresident. Der har i 1949 vært behandlet 52 journalnummer. I 1950: 97, i 1951: 107, og i 1952 til d. d. 38 forskjellige saker. Tilsammen i perioden 1949/52 294 saker mot 152 i forrige periode. I tillegg kommer så de saker som er behandlet av sekretæren direkte.

Klubbene. Forrige beretning viste et antall av 30 klubber. I inneværende periode er utgått: Bærum, Lillesand og Aasgaardstrand Filatelist-klubber, mens man har fått tilgang på Horten og Stavanger Filatelistklubber. Antallet er således 29 klubber. Der er fremdeles en del klubber med fra bare 5 til 10 medlemmer.

Medlemsantallet. Basert på den innbetalte kontingent viser dette følgende: 1949 — 1709 medlemmer, 1950 — 1642, 1951 — 1714, og for 1952 regner en med 1730 medlemmer. Pr. 1. januar 1949 var medlemsantallet etter de mottatte oppgaver fra klubbene 1712 medlemmer. Pr. 1. januar 1952 er anmeldt 1667 medlemmer, hvortil kommer 59 beregnede medlemmer fra 5 klubber som ennå ikke har innsendt fortegnelsen — total 1726 medlemmer. En stigning på 14 medlemmer, idet Horten og Stavanger Filatelistklubber er kommet til med 105 medlemmer, mens der er utgått 91 medlemmer.

Kontakten med klubbene har vært forsøkt holdt ved like så godt som mulig, og de klubber som har henvendt seg til Forbundet, har vært assistert på beste måte.

Styret må også ved framleggelsen av denne beretning beklage at en overveiende del av klubbene synes å mangle evnen til å holde kontakt med Forbundet i det hele tatt. Det later til at det er vanskelig å utføre selv de vanlige ekspedisjoner, og dette til tross for at der ved sirkulærer er minnet om både medlemsoppgaver, kontingent-innbetaling og valg av representanter for perioden 1952/55. Av de 29 forbundsklubber står fremdeles representantenes navn åpne for ikke mindre enn 22 klubber, idet en kun har mottatt oppgave fra 7 klubber.

Det skulle ikke være så vanskelig for de respektive klubbkasserere og/eller sekretærer å gi de oppgaver som lovene foreskriver. Fristen for oppgave over representanter utløp den 15. april d. å. En kan derfor kun påny henstille til representantene å gjøre sine klubbstyrer oppmerksom på disse forhold, som vil spare Forbundet for meget ekstraarbeid.

Forbundets og tidsskriftets regnskaper. Regnskapene for 1949 og 1950 har vært sendt ut på forhånd, mens regnskapet for 1951 er utsendt sammen med innkallelsen til Landsmøtet 1952. Som en vil ha sett av regnskapene, er det trykningsomkostningene som er og alltid har vært den største post, og denne post har steget fra år til år, slik at den i 1949 var kr. 13 214, i 1950 kr. 16 012.43, idet juniornummeret her går ifra, og i 1951 kr. 16 990.12. Av det oppsatte budsjett vil en også se at samtlige de øvrige poster har vært forsvarlig oppsatt, så de framkomne underskudd vel kan sies komme av at kontingenten har vært for lav, idet denne ikke har vært forandret siden vedtakelsen på Landsmøtet i 1946. Forbundets fonds er oppbrukte, og en har kun fått noenlunde balanse i regnskapet ved å overføre kr. 2 500.00 fra Håndbokfondet for dettes andel i klisjéutgifter. En finner det tvingende nødvendig å forhøye kontingenten til Forbundet. Regnskapene vil en komme tilbake til under be-

handlingen av dagsordenen, likeså budsjettet og kontingentforhøyelsen.

Tidsskriftet. Som redaktører har fungert H. Durban-Hansen, som sluttet 31/12 1949, og Jarle O. Stensdal var da så velvillig at han igjen påtok seg redaksjonen. Etter de meningsyttringer som foreligger, skulle en kunne gå ut fra at medlemmene fremdeles har vært fornøyd med N.F.T.

Tidsskriftet og dets økonomi vil komme opp til behandling under postene 6, 7 og 9. Tidsskriftet har som tidligere kommet ut med det vanlige antall nummer hvert år.

Det er kanskje også på sin plass å nevne her at tidsskriftet har feiret sitt 10 års jubileum nylig, idet det første gang kom ut i januar 1942.

Publikasjoner. Av særtrykk har man nå igjen nr. 2, 4 og 6, idet nr. 3 nå også er utgått. Nr. 6 er ABC'en som er opptrykt som spesialnummer etter juniornummeret nr. 8/9 1950 og med henblikk på salg på DE-NO-FIL-utstillingen i 1951.

Norges Helpost som begynte i 1950 som katalog, fortsetter fremdeles i tidsskriftet, men det er vel tvilsomt om denne kan trykkes som særtrykk, da man har inntrykk av at interessen er for liten. Derimot kunne det være en tanke å trykke opp igjen Norgeskatalogen på engelsk, da dette muligens kan være forsvarlig, idet der er en viss etterspørsel.

For øvrig er det utkommet en del spesialnummer og et særtrykk av artikkelen om 1 skilling posthorn (1952). Dessuten har ett av tidsskriftets nummer inneholdt et register omfattende tidsskriftets artikler etc. fra begynnelsen og fram til 31. desember 1951. Registeret er utarbeidet av Arvid Skavang.

Utvalg. Utvalget som skulle utarbeide et utkast til lovforslag om motarbeidelse av frimerkeforfalskninger, har man måttet se bort fra, idet der vel neppe kan fremmes noe sådant.

Ang. vedtekter for varetakelsen av avdøde medlemmers samlinger, så framgikk det av debatten på siste landsmøte at det framsatte forslag var for innviklet, og der foreligger derfor et enklere utkast som det vil bli det nye styres sak å godta. I den forbindelse er det på dagsordenen satt opp forslag til forandring av lovenes § 16. Jfr. post nr. 11.

Fellesreglementet for utstillinger har latt vente på seg, og utvalget skulle fremdeles bestå av I. I. Jacobsen som formann med D. Thune-Larsen og Jarle O. Stensdal som medlemmer. En viser her til post 12, og kan kun håpe på at I. I. Jacobsen kommer med et positivt forslag, da flere klubber har henvendt seg til Forbundet angående fellesreglementet i forbindelse med utstillinger som skal holdes.

Etter forslag av visepresidenten har der vært oppnevnt et bladstyre, hvis egentlige virksomhet skulle ligge i å studere økonomien og eventuelt komme med forslag til hva der kunne gjøres for denne, uten at kontingenten derved måtte settes for høyt. Bladstyret, som har bestått av Florelius som formann med Helge Reff og Arnstein Berntsen som medlemmer, har dessverre ikke kunnet komme med noen utredning, da styret i grunnen ble oppnevnt først høsten 1951 og man hadde vanskelig for å kunne gi slipp på det trykkeri man nå har.

Det på Landsmøtet i 1949 valgte propaganda-utvalg har bestått av Ths. Hoffmann som formann og med W. Ulleberg og R. Breda Sørensen som medlemmer. Noen rapport fra dette utvalg foreligger ikke, og en kan vel dessverre si at utvalget har opphørt å eksistere. Av de papirer som er kommet i retur fra utvalgets formann, framgår det at der har vært en del henvendelser til utvalget, og en sirkulær-skrivelse var sendt rundt til klubbene langs Oslofjorden (6) angående foredrag av Sigurd Pedersen, Bergen. Foredraget ble holdt i 2 klubber, nemlig Drammen og Tønsberg.

Ekspertutvalget. Siden Johs. Jellestad døde i 1950 har styret bestått av Abr. Odfjell, formann, og med Per Gellein og I. I. Jacobsen som medlemmer av utvalget. Noen autorisasjoner har ikke funnet sted siden forrige beretning.

Wings for Norway. Utlodningen av de to merker innbrakte kr. 576.00, et forholdsvis mindre beløp enn man hadde satt seg som mål.

Anbudssauksjon. En påtenkt sådan og som der ble utsendt sirkulære om i februar 1950, førte ikke til noe, da man kun fikk inn ett objekt.

Håndboken. Arbeidet med denne skrider framover, og etter Johs. Jellestads død er der truffet en ordning, slik at det er nedsatt en redaksjonskomité med Dan Thune-Larsen som formann og A. Berntsen, P. Gellein, A. Odfjell, J. O. Stensdal og W. Ulleberg som medlemmer. En del medlemmer er oppnevnt til å ta seg av de forskjellige utgaver, og så vidt en forstår er arbeidet ganske bra i sving. Retningslinjer er utarbeidet for oppbygging av artiklene, og samarbeidet innen klubbene skrider fram.

Denne meget viktige sak kommer fram på Landsmøtet under post 10, og her vil Redaksjonskomiteens formann gi en inngående redegjørelse.

Fondets kapital er, etterat Poststyret tegnet seg for 20 bibliofilutgaver, kr. 23 787.45 med en disponibel formue på kr. 16 156.71, idet Poststyret ikke har anledning til å utbetale for sine andeler før boken foreligger ferdig. Der er i alt tegnet 67 andeler, hvorav Poststyret 20. — Fra Håndbokfondet er overført kr. 2 500.00 til Forbundet for andel i klisjeer.

Av de resterende 47 andeler er der dog kun tegnet 5 andeler av de tilsluttede klubber. En tør henstille til de klubber som ennå ikke har tegnet seg for bibliofilutgave, å gjøre dette snarest mulig.

Den aksjon som Redaksjonskomiteen satte i verk om tegning eller subskripsjon på Håndboken, har resultert i at der i alt har tegnet seg 84 subskribenter.

Internasjonalt og nordisk samarbeid. Resultatet av avstemningen på siste møte i 1949 ble at 25 stemte for og 5 imot innmeldelse i F.I.P. Etter å ha forelagt saken til endelig avgjørelse hos klubbene, ble resultatet at Norsk Filatelistforbund gikk inn som medlem av F.I.P. Som vår delegerte til F.I.P. har fungert Abr. Odfjell med Jarle O. Stensdal som varammann. Stensdal møtte som bekjent som observatør i Paris i 1949, mens der til kongressen i Wien i 1950 ble sendt fullmakt. På kongressen i 1951 i København møtte

Stensdal på Forbundets vegne. Kongressen i 1952 skal holdes i Utrecht 29.—30. juni og 1. juli, og her vil da Jarle O. Stensdal møte.

Samarbeidet med F.I.P. har gått ganske bra, og N. F. er vel blant de medlemmer som har oppfylt sine forpliktelser med hensyn til oppgaver etc. på en bra måte. En del komiteer er nedsatt blant våre medlemmer, idet Sentral for bekjempelse av falsifikater er henlagt under vårt ekspertutvalg, og Informasjonskontoret, som skal gi meddelelser om nye utgaver som kan komme samt uttalelser om disses nødvendighet, ledes av Jarle O. Stensdal.

Enn videre er der oversendt et eksemplar av våre «Vedtak om frimerkesakkyndige» til herr Jezler, som er formann i en komité for dannelsen av en internasjonal ekspertkomité.

Det nordiske samarbeid må sies å ha bedret seg, idet Forbundet i samarbeid med Det svenske postmuseum arrangerte en norsk frimerkeutstilling i Stockholm i dagene 20/1—28/2 1950. Inklusive Postmuseet i Oslo var der 10 utstillere, og der ble i alt utstilt ca. 1 000 blad. Utstillingen fikk en meget god presse, og det hele ble en god propaganda for norsk filateli og Norsk Filatelistforbund.

I forbindelse med DE-NO-FIL-utstillingen i Oslo i 1951 tok O.F.K. og Forbundet opp tanken om å innkalle til et Nordisk filatelistmøte, som ble holdt på Holmenkollen den 26. august 1951. En viser her til referat fra møtet; referatet var inntatt i tidsskriftet og også utsendt som særtrykk. Foranlediget av dette møte ble der så senere tatt særtrykk av artikkelen om 1 skill posthorn, som ble sendt til Sverige som et slags bytte mot artikkel derfra. Som sammenbindende ledd inntil nytt møte avholdes, fungerer Norsk Filatelistforbund.

I forbindelse med denne post kan det vel passe å gjøre oppmerksom på at Abr. Odfjell er oppført på Royal Philatelic Society's Roll of Distinguished Philatelists — i øyeblikket som eneste norske filatelist, en stor honnør til Abr. Odfjell og norsk filateli.

Utstillinger. Utenom deltakelsen i Stockholm i 1950 har våre medlemmer deltatt i London i 1950, ved Centilux og Capex i 1951. I 1952 blir der avholdt utstillinger, internasjonale, i Monaco, Luxemburg og Utrecht.

Av innenlandske utstillinger er det først og fremst DE-NO-FIL i 1951 som la beslag på oppmerksomheten. Dessuten er der avholdt klubbutstillinger i 1950 av Kristiansand Filatelistklubb, i 1951 av Bergen og Drammen filatelistklubber, og i 1952 kommer igjen Kristiansand og dessuten Troms og Aalesund filatelistklubber.

Forbundet som sådant har deltatt med utstilling av publikasjoner etc., blant annet i Firenze, hvor man ble tildelt en sølv- og en bronseplakett. — Forbundet har ellers vært representanter for Norge for de forskjellige utstillinger og har vært representert ved president og visepresident.

Postvesenet. Som tidligere har Jarle O. Stensdal vært vår representant i komiteen for utarbeidelsen av nye frimerker, og ved Postmuseet er en fremdeles representert ved Birger Engesgaard. Selv om samarbeidet har vært godt, er der selvsagt muligheter for rivninger, og alle er jo ikke like tilfredse med hvordan Postverket gjennom «Samlerluka» selger de nye merker, og der

har jo vært beklagelser over at nye merker ikke kan fås overalt i landet til samme tid og samme dag, enn videre at førstedagsstempling fremdeles ikke utføres.

Nye merker. En del nye merker har sett dagens lys siden forrige beretning, idet vi har fått 5 nye serier med delvis 2 og 3 merker. Posthorn-typen har fått nye farger, idet 3 merker er forandret, nemlig 10, 15 og 20 øre. Av Kong Haakon serien har vi fått 11 merker i nye farger og ett provisorie. Nye farger er bebudet grunnet portoforhøyelse. Tilsammen skulle det bli 29 merker. Offentlig sak er kommet med ny betegnelse O. S. med 5 merker, og ellers er der kommet hel-saker, noe flypost med spesialstempler, og spesialstempler i forbindelse med Olympiademerke-ne. En del klubber har også fått tillatelse til egne postkontorer ved utstillinger, og ved DE-NO-FIL-utstillingen kom et minneark.

Utstilling 1955. Etter de opplysninger en har, kan en ikke regne med at Poststyret vil bidra økonomisk til noen utstilling, uten i direkte forbindelse med Postverkets feiring av 100 års jubileet, men disse planer er ukjente. Skal der fra Forbundets side gjøres noe, må en ha støtte fra samtlige tilsluttede klubber, og selv om en sådan støtte kan påregnes, vil det bli umulig å kunne holde en internasjonal utstilling i f. eks. Oslo, som må bli det naturlige sted. En viser her til uttalelser ved det nordiske møte på Holmenkollen, hvorav det vil framgå at også Sverige feirer 100 års jubileum i 1955, og selv om både Norge og Sverige kan bli tildelt en internasjonal utstilling, så burde disse i tilfelle kombineres. Den komité som eventuelt skal nedsettes, må derfor søke samarbeid med Sverige hvis der fra vår side skal gjøres noe. Dette kan støte på vanskeligheter fra de resp. poststyrsers side.

Autoriserte frimerkeforhandlere. Der er ikke svært meget å si om disse. Antallet er gått tilbake: I 1949 — 21, i 1950 — 17, i 1951 — 13, og i 1952 — 14. Der har vært en del forespørsler om autorisasjon, som dog kun har resultert i én, nemlig av Wiggo Bjørnsen, medlem av Skiens Filatelistklubb.

Tidsskriftets hederstegn. Dette er ikke utdelt siden 1949.

Forbundets orden. På Landsmøtet i 1949 ble ordenen tildelt Johs. Jellestad, Per Gellein og H. E. Matfeld, samt etter forslag av Abr. Odfjell, også til R. King-Farlow, London.

I 1951 ble ordenen tildelt Abr. Odfjell og Nils Strandell.

En mindre endring i ordenens vedtekter er vedtatt av styret, slik at ordenen nå kun kan utdeles på et landsmøte. Ordenens insignier er også blitt forenklet. Styret har hatt under overveielse at der også burde medfølge ordenen et diplom, og eventuelt at ordenens insignier ble returnert ved en innehavers død.

Forbundets emblem. Forarbeidelsen av dette er satt i gang, og det foreligger nå ferdig og er utsendt til dem som har bestilt det. Der foreligger bestilling på ca. 150 merker, og en håper at når alle får se det, vil det bevirke et større antall bestillinger.

Der er mange mindre saker Forbundet har arbeidet med, men som vil føre for langt å ta med her i en 3 års beretning.

Med hensyn til Forbundets stilling i dag, så må en beklage at denne økonomisk sett på langt nær er god. Dette vil også framgå av det som er nevnt tidligere i forbindelse med regnskapene, hvorav det framgår at det er tvingende nødvendig å forhøye kontingenten for i det hele tatt å kunne skaffe balanse i regnskapet. En kontingentforhøyelse burde egentlig ha vært gjort gjeldende også for 1952, idet man sannsynligvis må regne med et underskudd for 1952 på kr. 7500.00.

Det samme gjelder i dag som nevnt i forrige årsberetning, at der trekkes for store veksler på deres tid og arbeidskraft som skal stelle med Forbundets saker, og det er ikke tvil om at hvis

klubbene gikk inn for å være mer ekspeditte, så man slapp stadige purringer, kunne meget være spart.

Det er meget viktige saker som skal behandles på Representantskapsmøtet i år, saker som kan ha innvirkning på hele Forbundets framtid, ikke minst den økonomiske siden. For hva vil Forbundet egentlig være uten tidsskriftet? Og selv om kontingenten nå forhøyes, bør tidsskriftets økonomi styrkes med langt bedre annonsering.

Forbundsstyret retter hermed sin takk til representanter og andre som i den siste 3 års periode har støttet opp om styrets arbeid, men samtidig må det fremheves at styret merker altfor lite til det initiativ som burde være til stede hos forbundsklubbene og deres ledere.

Bergen, den 19. mai 1952.

I styret for Norsk Filatelistforbund:

F. Walter-Johannesen,
president.

Arnstein Berntsen,
visepresident.

Chr. M. Jacobsen,
styremedlem.

Sigm. Setsaas,
styremedlem.

Ths. Hoffmann,
styremedlem.

Referat.

Norsk Filatelistforbunds Landsmøte 1952

ble arrangert i pinsen (1. og 2. juni) i Tønsberg, med Tønsberg Filatelistklub som arrangør. Samtidig holdtes representantskapsmøte i Hotell Klubben under ledelse av forbundets president, F. Walter-Johannesen, Bergen.

Representantskapsmøtet ble åpnet 1. juni kl. 11.05.

Formannen i Tønsberg Filatelistklub, H. Wedel-Jarlsberg ønsket samtlige representanter og øvrige landsmøtedeltagere velkommen til Tønsberg, og uttalte sin glede over at så mange hadde fulgt innbydelsen.

Presidenten F. Walter-Johannesen, Bergen, takket Tønsberg Filatelistklub for at den hadde påtatt seg arrangementet. Han ønsket deretter samtlige fremmøte velkommen, spesielt Stavanger som ikke hadde vært representert på mange år. Deretter mintes han de representanter som var gått bort siden siste møte, nemlig Johs. Jellestad, Eugen Hanssen, Ottersen og Ben Johnsen.

Presidenten foretok deretter navnoppbrot som viste at de 12 representerte klubber møtte med følgende representanter:

Arbeidernes: E. Sando, G. Holmquist.
Bergen: F. Walter-Johannesen, E. O. Schou, O. Maalstad.
Drammen: H. Sverdrup, R. Breda Sørensen, E. Sørensen.
Gjøvik: S. Svendsen.
Horten: J. Østbye.
Kr.sand S: S. B. Johnsen + 1 fullm.
Moss: L. Mürer.

Nordenfjeldske: S. Setsaas + 2 fullm.

Oslo: A. Berntsen, A. Holmboe, P. Gellein, J. O. Stensdal, H. Matfeld, O. Trøsvik, I. I. Jacobsen, D. Thune Larsen, M. C. Rosenhavn, O. Eliassen, B. Gundersen, B. Grøntvedt, T. J. M. Holtan.
Skien: A. Hylland, Sønderkov.

Stavanger: N. Pettersen + 1 fullm.

Tønsberg: H. Wedel-Jarlsberg, M. Hauge.

Ialt 30 representanter + 4 fullm. fra 12 klubber.

Representantskapet vedtok deretter enstemmig at «ikke representanter» hadde adgang til møtet, men uten stemmerett. Som møtets referenter ble valgt John Grieg, Horten (fungerte bare første dag) og Arvid Skavang, Oslo.

Presidenten erklærte så representantskapsmøtet for lovlig satt, og man gikk over til å behandle spørsmålet om nedsettelse av valgkomité. Da der forelå et lovforslag om denne komiténs sammensetning, redegjorde Presidenten for dette. Det ville, hvis det ble vedtatt, innebære at bare de medlemmer av representantskapet som ikke var gjenvalgt for neste periode kunne velges inn i valgkomitéen. Det ble endel diskusjon om prinsippet.

Presidenten foreslo spørsmålet utsatt til etter behandlingen av lovforslaget.

Forbundets beretning for treårsperioden 1949/52 ble lest av presidenten, uten at noen hadde noen bemerkninger til de enkelte punktene. (Beretningen vedlagt protokollen.)

Etter endel bemerkninger ble beretningen enstemmig vedtatt.

Norsk Filatelist Tidsskrifts mainnummer var imidlertid blitt delt ut, og Presidenten avbrøt derfor forhandlingene og leste sin «Hilsen til Landsmøtet», samtidig som han rettet en takk til redaktøren, Stensdal.

Forbundets og Tidsskriftets regnskaper ble lest av sekretæren, *F. C. Svendsen, Bergen*. Regnskapene for 1949 og 1950 ble vedtatt enstemmig og uten debatt. I forbindelse med regnskapet for 1951 ble det litt diskusjon.

Thune Larsen, Oslo, var meget overrasket over at der var overført kr. 2500 til klisjéer, fra Håndboken til Tidsskriftet. Opprinnelig var vel meningen at alle Tidsskriftets klisjéer skulle overlates Håndboken gratis. Han håpet det var mulig å få beløpet tilbakeført snarest.

Presidenten: Dette ble behandlet på en konferanse under De-No-Fil-utstillingen, og der ble man enig om at av Tidsskriftets nåværende klisjéarkiv kan Håndboken bruke for ca. kr. 5000. På den annen side er bl.a. autorisasjonsavgiften og innbetalt beløp fra Nordisk Filatelistisk Tidsskrift overført Håndboken. Beløpet kan følgelig ikke på noen måte sies å være tatt men lånt. Jeg håper også beløpet snart kan bli tilbakeført.

Holmquist, Arbeidernes, Oslo: Hva gjør Forbundet for å øke salget av stempelvignetter?

Presidenten: Når salget ikke forseres, skyldes det delvis at anvisningen på baksiden om stemplets plassering ikke er uheldig. Det er mange idag som vil ha tydelig sted og dato på frimerket og ikke bare et litet hjørne av stemplet. Forøvrig må det sies at postfunksjonærene er flinke til å ta hensyn til vignettene.

Etter endel spredte bemerkninger ble også regnskapet for 1951 git decharge.

Møtet gikk deretter over til å behandle det fremlagte budsjettforslag for 1952/55. (Vedlagt protokollen).

Presidenten gjennomgikk forslaget og kom med endel forklarende bemerkninger. Når det gjaldt underskuddet som man hadde måttet regne med for inneværende år, mente han at Styret håpet å kunne dekke det ved det nye klisjéfondet, salg av forbundsembleet, utgivelse av dobbeltnummer i stedet for enkeltnummer av Tidsskriftet og eventuell ny klisjéoverføring fra Håndboken. Han mente det var å frykte at vi måtte gå over til bare dobbeltnummer.

Stensdal, Oslo: Når det gjelder planer ang. Tidsskriftet var han meget interessert i å høre hva de gikk ut på. Samtidig bekreftet han et forlydende om at han ville trekke seg tilbake pr. 31/12-52.

Berntsen: Selv med den foreslåtte kontingentforhøyelse vil ikke regnskapet mere enn akkurat balansere, og der er ingen driftsmidler. Og i den forbindelse er det naturlig at Tidsskriftet kommer frem i diskusjonen. Vi bør beholde utstyret utad og flest mulig enkeltnummer. Det har stor betydning. På den annen side må vi foreta en reduksjon, og det skulle da være det beste å redusere sidetallet, noe jeg har foreslått tidligere. — Det er forståelig at Stensdal er imot det, men et sted må noe gjøres. Vårt Tidsskrift har mere lødig stoff og mindre annonser enn noen av de andre nordiske tidsskrifter.

Sando foreslo at der skulle nedsettes en komité som kunne studere de forskjellige muligheter for reduksjon av utgiftene. Bl.a. mente han vi kunne ha ensfarget omslag, og derved spare kr. 600.

Schou, Bergen, erklærte seg enig med Berntsen i at Tidsskriftet burde komme hver måned såvidt mulig. Likeledes måtte papirets kvalitet beholdes, særlig av hensyn til klisjéene, som ellers ville bli enda mere utydelige. Han mente det var unødvendig med så mange klisjéer til nyheter. Likeledes klisjéer av bilder og fotografier. Det var delvis — ja for det meste, klisjéer vi aldri ville få bruk for igjen.

Svendsen: Besparelsen når det gjelder ekstra farge på omslaget vil bli minimal. Slik som ordningen er i trykkeriet, er det liten ekstrapagt for oss.

Rosenhavn, Oslo, mente vi måtte få flere annonser, gjerne av ikke-filatelistisk art. Vi må renonsere på det gamle annonsekravet, dersom vi vil beholde den standard vi har idag, og likeså regelmessigheten.

Presidenten refererte resultatet av den samme diskusjon på Representantskapsmøtet i 1946 og 1949. Begge ganger var man, såvidt han husket, blitt enige om at vi bare skulle ha filatelistiske annonser, men dersom representantene idag var av en annen mening, var det selvsagt ingen ting i veien for at beslutningen kunne gjøres om.

Berntsen trodde ikke klisjéene til nyhetene var bortkastet. De kan nyttes igjen. Når det gjelder «andre annonser» må slike eventuelt betraktes som rene gaveannonser. Det er intet firma som regner med noe nytte av en annonse når opplaget bare er 2500.

Holtan, Oslo: Når det gjelder annonseinntektene, vil disse gå ned ved utgivelse av dobbeltnummer. — Han mente vi var for flotte. Når det gjelder klisjéer av nyheter, mente han det måtte være mulig å få istand et samarbeid mellom N.F.T. og de øvrige tidsskrifter i Norden med utveksling av matriser.

Thune Larsen syntes å huske at der fra 1949 forelå et vedtak om at der kunne tas inn «ikke filatelistiske» annonser. Han nevnte samtidig et par eksempler på at annonsefirmaer gir ut tidsskrifter gratis mot annonseinntekten.

Presidenten konfererte med referatet for 1949, og mener å tro at stemningen den gang var mot «ikke-filatelistiske» annonser.

Pettersen, Stavanger, støttet Berntsen. I Stavanger interesserer vi oss mest for nyhetstjenesten og ikke så meget for de høyfilatelistiske artiklene. Skaff nyheter. — Tidsskriftet bør være mer populært anlagt, slik at det interesserer massen av lesere og ikke bare et fåtall — maksimum 20 %. Kort sagt: Populært og billig, med eller uten dobbeltnummer.

Løkeberg, Tønsberg, var uenig med dr. Pettersen. Trodde det var spesialartiklene som tellet, og ikke så meget nyhetene. Han gikk også inn for reduksjon av nyhetsklisjéene, og støttet tanken om nordisk samarbeid på dette område. Vi gleder oss til tidsskriftet, sa han, men han trodde det ville bli vanskelig å skaffe «ikke-filatelistiske» annonser.

Holmquist var enig med Stavanger. Han kunne fortelle at det var flere medlemmer i Arbeidernes Filatelistklubb som ikke interesserte seg det aller ringeste for Tidsskriftet, det gikk som regel ulest i papirkurven. Alle har ikke råd til stadige kontingentforhøyelser. Hvorfor skal de som ikke vil ha Tidsskriftet betale for det?

Gundersen: Jeg var i sin tid den første som bad om popularisering. Den gang var det nesten farlig å nevne det. Nå synes ikke risikoen å være

så stor. La oss beholde så meget som mulig av spesialstoffet, men la oss få mere populært stoff. Alle har vi interesse og nytte av Tidsskriftet, og vi er fullt klar over hvilken misjon det har. Men det betyr ikke at vi har interesse av alt. La bok-anmeldelser o.l. stå med petit i likhet med møtereferatene, og på den plassen som derved innspares, bør vi prøve å få inn «gave-annonsene».

Schou beklaget at det var så dårlig med referater fra Bergens-klubben. Da tar Oslo-klubben atskillig mere plass. Han erklærte at han interesserte seg meget sterkt nettopp for møtereferatene. Det er populært stoff. Men hvordan ville Tidsskriftet bli hvis det bare ble såkalt populært stoff? Det er spesialistene som skriver, det er de som bærer filateliene her hjemme.

Berntsen spurte *Stensdal* om hans syn på disse ting og om han ikke anså en reduksjon av sidetallet som den mest effektive måte å bedre forholdene — økonomisk.

Stensdal: Jeg har inntrykk av at denne forsamling er noe nær et passende gjennomsnitt av Tidsskriftets lesere. Noen vil ha nyheter, andre ikke. Noen vil ha spesialstoff, andre ikke. Noen vil ha møtereferater, andre ikke. O.s.v. — Resultatet er at alle blir delvis utilfredse, når man skal ta hensyn til alle sider.

Når det gjelder f.eks. møtereferatene, er det klart at de kan skrives anderledes uten å ta skade av det, men de er absolutt noe av det viktigste. Alle utover landet, ja langt utenfor landets grenser, leser dem nøye gjennom. Jeg tror jeg må erklære meg enig med «bøndene fra Vestlandet». Det er mange av de fineste spesialartiklene som jeg neppe ville lest dersom jeg ikke hadde vært nødt til å lese korrektur på dem.

Jeg tror jeg har gjort alt som gjøres kan for å få prisen ned. Vi skal være oppmerksom på at Rambæk leverer en masse arbeid uten betaling, og da han fortsatte trykkingen var det en spesiell tjeneste mot meg da jeg kom tilbake. Jeg er redd for at han sier opp ved redaktørskifte, og det vil fullstendig sprengte budsjettet, idet undersøkelser har vist at de andre trykkeriene ligger over i pris. — Det er riktig, som det har vært nevnt at filatelistene betaler gjerne for frimerkene men ikke for Tidsskriftet. De som ber om mere populært stoff leverer sjelden noe selv, de vil bare få det servert. Det er spesialistene som skriver i Tidsskriftet.

Til spørsmålet om annonser vil jeg si: Skaff dem hvis dere kan. Til tross for at jeg har skaffet Tidsskriftet de fleste av dets annonser hevder jeg prinsipielt at det ligger utenfor mitt område som redaktør, men jeg vil bare si at det vi mangler, og som de andre nordiske Tidsskriftene har, er økonomisk bakgrunn representert ved en virkelig handlerstand.

Jeg tror nok en reduksjon av sidetallet vil være det beste, men jeg vil bare si i den forbindelse: Husk tallet 8 som sidetallet må være delelig med.

Maalstad, Bergen: Spørsmålet er hva skal vi gjøre for å beholde Tidsskriftet som det er? Han fortalte om en 10 års gutt som gledet seg til å få bladet. — Det høres ut som om alle er misfornøyd, men vi burde være fornøyd alle sammen. Han mente at den faste kontingenten burde forhöyes. N.F.T. er mere verd enn kr. 6,—.

Sverdrup, Drammen: Vi vil ha Tidsskriftet populært, men vel å merke filatelistisk verdifullt populært. Det bør gi mest for de fleste og minst for de få — spesialistene. Det jeg håper på er pre-

sise enkeltnummer. Jeg er enig med *Schou* når det gjelder møtereferatene. Men spørsmålet er: Hvordan kan vi få prisen ned? Er det mulig å låne matriser av AFA?

Petersen: Betingelsen for at vi i det hele tatt skal kunne ha noe tidsskrift, må være at alle holder det. Når det gjelder referatene bør de først og fremst være filatelistiske. Forøvrig litt spesialstoff og litt populært.

Svendsen: Reduksjon av sidetallet vil ikke være nok. Og når det gjelder matrisene fra AFA, kan de ikke nyttes av oss. Når det gjelder de store klisjeer hevder han at de kunne deles opp og nyttes hver for seg. Det er umulig å få utgiftene ned, det er inntektene som må opp.

Berntsen mente *Svendsen* tok feil, og gikk i detalj m.h.t. besparelsene.

Holmquist kommer inn på dette med tvangsabonnement. For det gjelder tross alt en hobby.

Presidenten: svarer *Holmquist* ved å henvise til lovene, og betegner kontingentforhöyelse idag som et tidens tegn.

Stensdal: Angående presisjon ved utgivelsen, kan jeg bare si at det er ikke så lett å slå i bordet overfor Rambæk, når vi som regel skylder ham penger. Dessuten skal dere være oppmerksom på at de øvrige ledd — stiftingen og ekspedisjon — ofte forsinker utsendelsen. Jeg har i meget stor utstrekning tatt hensyn til at nyhetsklisjeer skal kunne nyttes igjen. Neste nr. f.eks. har utelukkende gamle klisjeer når det gjelder de avbildede merker.

Berntsen fremsatte følgende forslag (endelig form): «Antall nummer opprettholdes med 8 enkelt- og 2 dobbeltnummer. Sidetallet skal vanligvis være 16 sider pr. enkeltnr. og 24 sider pr. dobbeltnr.» (*Berntsen*s første forslag var mere omfattende, som det fremgår av den etterfølgende diskusjon.)

Rosenhavn mener forslaget er for omfattende og bør utstå.

Gundersen vil ha «ikke-filatelistiske» annonser som egen post, og

Berntsen trekker den del av forslaget tilbake.

Presidenten: Skal vi beholde bestemmelsen om «ikke-filatelistiske» annonser?

Sekretæren «vedtar» at «ikke-filatelistiske» annonser kan tas inn.

Møtet hevet kl. 13.50.

Alle landsmøte-deltakerne, delvis med damer, bega seg nå opp på Slottsfjellet hvor konservator *Asbjørn Bakken* fortalte om fjellets historie, og la særlig vekt på hvilken betydning det som skjedd hadde hatt for Norges historie. Under fjellet, på den andre siden, var vi Fylkesmuseets første gjester, og som *Tønsberg Filatelistklubs* gjester ble vi traktert med kaffe og smørbrød. Konservator *Bakken* fortalte litt om museet, og like før vi skulle gå, takket *Presidenten* for *Bakkens* elskverdighet ved å vise oss rundt. Deretter fortsatte vi ned til hotellet, og fortsatte møtet

kl. 15.50.

Den raske «avgjørelse» sekretæren hadde forårsaket i spørsmålet om «ikke-filatelistiske» annonser like før pausen, avfødte endel debatt.

Hauge ville ha skikkelig avstemning, idet han ville stemme mot. Forslaget om at der i Tidsskriftet kan inntas annonser av ikke-filatelistisk innhold ble deretter vedtatt mot en stemme.

Man gikk så over til å behandle resten av det av Berntsen fremsatte forslag (se side 159).

Thune Larsen ville ha tilføyet «minst» foran sidetallene.

Gundersen syntes det var forstemmende at Stensdal ikke ville gå med på allerede i innværende år å rette seg etter en eventuell beslutning om å redusere sidetallet. Han var ellers av den mening at vi i alle tilfelle må øke inntektene. Enten må vi få en ny redegjørelse fra Stensdal, ellers må Berntsen betenke sitt forslag.

Berntsen spurte Stensdal om han ikke kan tenke seg å redusere sidetallet allerede i år.

Stensdal: Man har jo funnet muligheter for å dekke årets underskudd. Ellers uttalte han at han mente det måtte gå an å få flere annonser. Han har kun med redaksjonen å gjøre.

Presidenten: Årets underskudd var delvis tenkt dekket ved reduksjon i år.

Rosenhavn: Formen på Berntsens forslag er ikke særlig akseptabel. Det vil ikke være heldig å låse fast sidetallet slik som her foreslått. Innfør derfor ordet «vanligvis».

Etter at Berntsen hadde erklært seg villig til å gå til denne lille forandring, ble hans forslag: *Antall nummere opprettholdes med 8 enkelt og 2 dobbeltnummere, sidetallet skal vanligvis være 16 sider pr. enkeltnummer og 24 sider pr. dobbeltnummer*, vedtatt med 22 mot 6 stemmer.

Man gikk deretter over til pkt. 7 på dagsordenen. Det gjaldt mulige forslag til valg av Bladstyre, til tross for at dette egentlig henhører under Forbundets styre.

Presidenten redegjorde for bladstyret. Han mente at så lenge redaksjon og trykkeri befant seg i Oslo, burde også bladstyrets medlemmer være bosatt i eller omkring Oslo. Han hadde ikke festet seg ved noen spesiell, men håpet det måtte være mulig å finne noen som var villig. Bladstyrets arbeid skulle etter Presidentens mening bli vesentlig på det økonomiske område.

Rosenhavn syntes man måtte få inn forretningsfolk, eventuelt yngre krefter.

Sverdrup foreslo Løkeberg, Tønsberg, idet denne hadde kjennskap til annonser gjennom sitt arbeid som annonsesjef.

Gellein og *Mürer* var enig med *Sverdrup* og *Rosenhavn*.

Presidenten foreslo da Grøntvedt, *Gundersen* og *Trøssvik*, alle Oslo.

Trøssvik var redd han ikke hadde de rette forbindelser, spesielt hvis *Stensdal* og dermed *Rambæk* falt ut av bildet.

Etter nytt spørsmål fra *Berntsen* erklærte nevnte herrer seg imidlertid villig til å motta valg.

Pkt. 8 på dagsordenen var behandling av lovforslag fremsatt av Styret og av *Sverdrup*, *Drammen*. Første forslag gjaldt § 3, idet en der foreslo å føye til: «— men må dog ha minst 10 medlemmer».

Sverdrup mener der bør stå hovedmedlemmer. Denne forandring foretas.

Gellein: Må en klubb gå ut av Forbundet dersom medlemstallet synker under 10?

Presidenten: Dette må bli en konduitesak.

Østbye, *Horten*. mente det var farlig å sette en grense, da dette ville kunne drepe spiren til en ny klubb.

Jacobsen foreslo at de innmeldte klubber skulle betale kontingent for minst 10 medlemmer, selv om medlemstallet var mindre.

Maalstad trodde tvertimot at 10-grensen ville anspore små klubber til å øke medlemstallet.

Styrets endrede forslag: «Men må ha minst 10 hovedmedlemmer», ble vedtatt mot en stemme.

Som et nytt avsnitt i § 7 foreslo Styret: «Representantskapet velger også innen sin midte ordfører og varaordfører, samt et utvalg på 8 medlemmer».

Etter en kortere diskusjon trakk styret forslaget tilbake.

Sverdrups forslag til tilføyelse til § 7: «Disse må ikke være valgt som medlemmer av det nye representantskap». Det gjaldt valgkomiteen.) *Sverdrup* trakk forslaget tilbake etter en kortere diskusjon.

Man gikk deretter over til å behandle pkt. 4 på dagsordenen, nedsettelse av valgkomite (dette var utsatt tidligere).

Presidenten foreslo som medlemmer av valgkomiteen: *Brækstad*, *Trondheim*, *Hoffman*, *Oslo* og *Hauge*, *Tønsberg*.

Der ble litt prat frem og tilbake, hvor det bl.a. ble pekt på at man ikke var bundet til å velge uttredende representanter. På dette grunnlag ville

Thune Larsen foreslå gjenvalg.

Den gamle valgkomite bestående av *Schou*, *Bergen*, *Gellein*, *Oslo* og *Sverdrup*, *Drammen* ble enstemmig gjenvalgt.

Lovenes § 16 ble foreslått forandret til: «Takst- og salgsnevnd for å sikre avdøde klubbmedlemmers samlinger mot vilkårlig salg, oppnevnes av Forbundets styre. Statutter fastsettes av Styret».

Presidenten redegjorde for forslaget og ga Styrets begrunnelse.

Rosenhavn redegjorde deretter for forslaget opprinnelse. Han mente imidlertid det var en fordel med et fast utvalg.

Ved avstemmingen ble forslaget enstemmig vedtatt. Dermed falt pkt. 11 på dagsordenen bort, idet det inneholdt behandling av eventuelt nytt forslag til utvalg etter *lovenes* § 16.

Neste punkt på dagsordenen (9) var kontingentforhøyelse. Styrets forslag gikk ut på å forhøye kontingenten til kr. 10,—. Dermed følger også forandring av *lovenes* § 4.

Presidenten refererte de uttalelser som var innsendt fra klubbene.

Setsaas: Nordenfjeldske Filatelistforening hadde generalforsamling sist torsdag, og anbefalte enstemmig kontingentforhøyelse.

Sando meddelte at klubben frarådet en forhøyelse av kontingenten.

Sverdrup. Klubben har stillet oss fritt, men jeg vil for min del fraråde forhøyelse. Et norsk Tidsskrift bør vi ha. Det medlem som ikke forstår det, har ikke forståelsen av Tidsskriftets og Forbundets sammenbindende betydning.

Berntsen meddelte at *Oslo* Filatelistklubb støttet forslaget om kontingentforhøyelse.

Presidenten meddelte at *Bergens*-klubben allerede hadde forhøyet sin kontingent av hensyn til den kontingentforhøyelse som var foreslått her.

Holmquist: Arbeidernes Filatelistklubb frarådet forhøyelse fordi de er redd for å miste medlemmer. Ja, det har sogar vært nevnt den mulighet å melde seg ut av Forbundet, og det ville ikke være hyggelig.

Hauge mente at selve beløpets størrelse burde gå ut av *lovene*.

Presidenten gjorde oppmerksom på at det forslaget som *Hauge* nå fremkom med hadde vært

lovkomitéens i 1946, men det ble nedstemt. Han foreslo gjerne at forandringen ble foretatt.

Breda Sørensen, Drammen, nevnte også at han sto fritt i kontingentspørsmålet. Han var enig i at kontingenten burde være kr. 10,—, men han mente også at beløpet burde tas ut av lovene, og beløpet hvert år fastsettes av repr.skapet.

Miirer hadde fullmakt til å stemme for kr. 10,—. Der utspant seg endel diskusjon om lovens form.

Berntsen: Vi må stemme over to ting: 1. Forhøyelse til kr. 10,—, og 2. Lovendring.

Der ble en masse prat og misforståelser, hvorefter

Presidenten foreslo avstemning ved navneprop.

Deretter ble begge forslag enstemmig vedtatt, med den følge at kontingentens størrelse går ut av lovene.

Behandlingen av Håndboken ble utsatt til neste dag, da den måtte forutsettes å ta temmelig lang tid. Man gikk derfor over til å behandle pkt. 12 på dagsordenen, som gjaldt fellesreglement for utstillinger arrangert av klubber tilsluttet Forbundet.

Jacobsen, som var formann i utvalget, redegjorde for de resultater utvalget var kommet til. Bl.a. mente de at F.I.P.s reglement burde legges til grunn med enkelte lempninger. Det viktigste er at utstillingene blir arrangert. Har man et ufravikelig reglement, vil dette resultere i at mange småklubber ikke vil kunne holde utstillinger. Men han ville gjerne høre representantenes mening om dette. Utstillingene har en stor propagandamessig betydning, og det ville derfor være en ulempe om disse mindre propagandautstillinger skulle være for bundet. Men de større utstillingene bør selvsagt følge F.I.P.s regler.

Presidenten uttalte sin skuffelse over at man ikke var kommet lenger enn i 1949. Også den gang foreslo man F.I.P.s reglement, mens han selv hadde vært av den oppfatning at det ville føre for langt om interne klubbstillinger skulle følge dette reglement. Han hadde regnet med at utvalget var kommet med en innstilling som omfattet hvilke punkter i de internasjonale reglementer (F.I.P.s og Dansk Filatelistunions) som kunne tillempes. Ellers vil styret i hvert tilfelle bli belempret med å gi dispensasjoner.

Etter en lengere debatt hvori deltok I. I. Jacobsen, Stensdal, Thune-Larsen, Sigurd B. Johnsen, H. Sverdrup, Einar Osc. Schou, Rosenhavn, Berntsen og presidenten ble Berntsens forslag om et rundskriv til klubbene vedtatt med følgende ordlyd:

UTSTILLINGER

Hvis en klubb tilsluttet Norsk Filatelistforbund har til hensikt å holde en utstilling, bes meddelelse herom innsendt til Forbundet innen 3 — tre måneder før utstillingens åpning

Ennvidere meddeles at en intern klubbstilling eller landsutstilling ikke skal være forpliktet til å holde seg til F.I.P.s internasjonale utstillingsreglement, som er inntatt i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 3/1950. Dog må klubbene i nevnte tilfelle innsende utstillingsreglementet til Forbundet forat dette skal være orientert.

Større nasjonale, nordiske eller internasjonale utstillinger er dog underlagt nevnte regler fra F.I.P. Hvis det er enkelte paragrafer i dette reglement som vanskelig kan gjennomføres må klubbene innsende beskjed herom til Forbundet, som så ved behandling innen Forbundsstyret event-

tuelt gir tillatelse til den fremgansmåte som der ansøkes om.

Komitéen «sovner inn» og takkes for velgjort (?) arbeid.

Møtet gikk deretter over til å behandle dagsordenens pkt. 14, som gjaldt vedtagelse av retningslinjer i forbindelse med fordelingen av reisefordelingsfondet.

Presidenten redegjorde for saken, og meddelte at det beløp som foreligger til fordeling er ca. kr. 1 500,00.

Etter endel uttalelser av Berntsen, Sando, Sverdrup, Maalstad, Hauge og Presidenten ble debatten avbrudt og møtet hevet kl. 18.35.

Første dags aften var landsmøtedeltagerne samlet til en utmerket middag i Hotell Klubben. Etter at toastmasteren, Bjarne Herlin, Tønsberg, hadde ønsket velkommen tilbords, holdt Tønsbergklubbens formann, H. Wedel-Jarlsberg en tale på vegne av vertskapet. Talen ble besvart av Forbundets president, F. Walter Johannesen, Bergen. Talen for Tønsberg by ble holdt av Arnstein Berntsen, Oslo, som tydelig var gått inn for et kort men intens studium av byens historie og geografi. Talen for damene kom fra Karl Joh. Carlson, Tønsberg, og tilslutt takket F. Walter Johannesen for maten. Dermed var middagen på Klubben slutt, men ikke kveldens program, idet vi alle gikk ut til de ventende biler som førte oss ut til Jarlsberg Hovedgård. Wedel-Jarlsberg og frue ønsket oss velkommen, og her ute i de tradisjonsrike saler fortsatte kvelden i den aller beste stemning. Kaffe avec servertes i kolonnensalen, og etter at verten hadde gitt oss et litet gløtt av godsets historie, ble vi vist rundt i hovedbygningen. Senere var det dans og forfriskninger, og fotograf Asgeir Larsen, Tønsberg, viste frem den svenske filmen «Hur et frimärke blir til». Stensdal og Berntsen holdt takketalen til vertskapet på henholdsvis prosa og vers. Men neste dag var igjen en arbeidsdag for representantene, og over midnatt gikk turen tilbake til byen.

2. pinsedag (2/6) ble møtet satt kl. 10.30. Etter navneprop fortsatte behandlingen av pkt. 14.

Debatten fortsatte med innlegg av: Berntsen, Sando, Svendsen, Hauge, Sverdrup, Presidenten, Holmquist, Schou og Gundersen.

Et forslag av Hauge ble trukket tilbake og Berntsens forslag: «Reisefordelingen skjer etter oppgave fra klubbene innen en måned etter landsmøtet. Oppgavene skal kun inneholde fortegnelse over de medlemmer som har hatt direkte reiseutgifter (3. kl. tog, 1. kl. båt). Fordelingen skjer uten hensyn til beløpets størrelse under hensyntagen til fondets kapital», ble etter et par supplerende bemerkninger enstemmig vedtatt, men også de som var møtt frem pr. bil kunde få ordi-

nær reisemåte dekket.

Neste punkt på dagsordenen var Håndboken. Her fikk vi først en redegjørelse av Håndbokkomitéens formann, Thune-Larsen, og denne bragte endel diskusjon.

Thune-Larsen: Organisasjonskomitéen for «Håndbok over Norges Frimerker» konstituerte seg 7/10/49. I tiden 7/10/49 til 10/11/50 ble avholdt 18 møter og behandlet 65 saker. Etter Hovedredaktøren, Johs. Jellestads sorgelige bortgang, ble organisasjonskomitéen fra 8/11/50 oppnevnt som Redaksjonskomité og supplert med Abraham

Odfjell, Bergen. Det er i tiden 10/11/50 til 30/5/52 avholdt 26 møter og behandlet og protokollert 165 saker.

I tillegg til de tilsammen 230 protokollerte saker har Håndbokkomitéen gjennom 44 møter diskutert en lang rekke problemer i forbindelse med Håndboken og til dens beste.

I sirkulære av 1/12/50 til 28 klubbformenn ba komitéen om å få registrert navn på alle som ønsker å være med på arbeidet. Vi fikk svar fra enkelte klubber, men fra de fleste ikke. Resultatet var meget magert. Utover de navn vi allerede på forhånd hadde registrert, kom det kun et par nye.

Vi har forsøkt å fordele arbeidet etter beste evne, og etter vårt kjennskap til de enkelte samlere. Ved direkte henvendelse til samlere ble det mottatt positivt svar fra 19, av disse har 4, eller nå sannsynligvis 6, trukket seg. 4 svarte direkte nei, og 4 har tross purringer enda ikke svart.

I Norsk F. T. nr. 7/8-1951 kom vi med en subskripsjonsinnbyrdelse. Den er fulgt i noen grad, men vel ikke så meget som ventet, særlig ikke sett i forhold til den tidligere gode oppslutning om Håndbokens Venner. Det økonomiske behandles ikke videre her. I samme Tidsskrift ba vi om opplysninger av filatelistisk art. Fra samtlige samlere her i landet har vi til dags dato mottatt 2, ja, to skjemaer, og disse var uten særlig interesse. Det vitner om en beklagelig og altfor liten interesse for Håndboken. For å unngå samlernes frykt for å ødelegge Tidsskriftet når de fjerner sidene og sendte dem inn, var disse sidene ikke paginert. Mange syntes å tro at hvis man sitter inne med opplysninger av interesse for Håndboken, skal de ikke sendes oss, men helst offentliggjøres i Tidsskriftet først, eller kanskje gjemmes for å kunne danne grunnlag for kritikk av det ferdige produkt. Var det ikke Ivar Aasen som sa:

Det er mange som gjerne domar vil være, men sjølve så gjera dei ingen ting.

Skal Håndboken bli et faktum, må det samarbeides, og vi i komitéen mener det er riktig å påpeke at vi har fått liten hjelp fra klubbene og samlerne, med enkelte få men hederlige unntak. Enkelte tror muligens at komitéen består av 6 Jellestad'er og vet alt om norske frimerker. Det er feil. Slik som det nå er, er vi i konstant tidsnød, og for enkelte blir det ikke nødvendig tid til å se på egne frimerker, på grunn av arbeidet med Håndboken. Slik har f.eks. jeg hatt det det siste året.

Som sagt, skal Håndboken bli et faktum må det samarbeides, og de oppnevnte medarbeidere må komme med positive resultater. Vi ber nå om beskjed innen 30/6 år om ferdig manuskript til 1/4/53. Videre finner jeg — som formann i komitéen, og de fleste i komitéen er enig med meg — at det riktige ville være at Forbundsstyret eller Landsmøtet (Representantskapsmøtet? Refr.s anm.) gir oss anledning til å ansette en lønnet sekretær til håndbokarbeidet. En slik ansettelse bør skje fra 1/10/52 og til Håndboken er ferdig.

Den opprinnelige hovedplan for Håndboken ble i sin tid godkjent av Forbundsstyret, og klubbene fikk anledning til å gi sine uttalelser. Det ble tatt hensyn til alle bemerkninger, og til alle besvarelser fra klubbene, og den endelige plan ble lagt opp etter grundig og meget lang diskusjon i komitéen.

Det er ikke riktig riktig at hver enkelt samler skal fremlegge sitt syn på planen i Tidsskriftet.

Da skal han heller gå gjennom sin klubb eller henvende seg direkte til Redaksjonskomitéen. Jeg tror vi er lite tjent med diskusjoner i Tidsskriftets spalter. Det er det positive som må frem, ellers går alle trett, også vi i Redaksjonskomitéen.

Vi viser i denne forbindelse til et svar fra komitéen i nr. 11/51 og når det gjelder en artikkel benevnt «Håndboken» i nr. 3/52, svarer vi foreløpig ikke. Forfatteren her har misforstått svært meget.

Den nåværende redaksjonskomité har gått inn for sitt arbeid, og mener å ha gjort sitt beste. Det er et stort og tungt arbeid vi forsøker å gjennomføre. Men vi må dessverre si at vi ikke har møtt den fulle og rette forståelse. Vi har fått svært få konkrete arbeidsresultater fra medarbeiderne, og må må med stor beklagelse si at vi ikke kan gi en sikker garanti om å få arbeidet ferdig i rett tid. Vi er kommet ganske langt, men kanskje ikke langt nok, og vi er ikke helt fornøyd med utviklingen. Vi har sendt brev til samtlige klubber om å oppnevne kontaktmenn, men meget få har svart.

Håndbokens økonomi er ikke blitt nevneverdig belastet av oss. Tvert om har vi hver for oss hatt store utlegg til møter, porto etc. Hvis andre med mere tid til disposisjon vil overta redaksjonen, vil det glede oss og vi vil i så fall føle oss meget lettet, samtidig som vi kan få tid til spesialoppdrag i stedet. Vi takker alle som har bidratt til at arbeidet er kommet så langt som det er og vi vil be om at flere blir med i arbeidet. Det ville være strålende om flere, i likhet med Urdahl, Mürer og Stark kunne danne studiegrupper og påta seg spesielle oppdrag. Vi har sendt rundt (også her idag) retningslinjer for oppbygging av artiklene om frimerkeutgavene og likeledes en noe forkortet plan med fortegnelse over medarbeiderne til de forskjellige avsnitt. Det ville glede oss om noen ville melde seg som medarbeidere til de avsnitt som foreløpig står ledige, men vi vil også gjerne ha flere medarbeidere til de avsnitt hvor allerede noen er oppnevnt.

Når det gjelder hvilken språkdragt vi bør ikle Håndboken, kan vi komme tilbake til det senere. Men jeg vil gjerne si noen ord om utgivelsesmåten. Jeg tror ikke det er mulig å gjennomføre forslaget om heftevis utgivelse, for det er slettet ikke sikkert at avsnittene blir ferdig i kronologisk orden. Ja, det er nesten sikkert at de ikke blir det. Videre har ringpermsystemet vært foreslått, men det vil heller ikke bli aktuelt.

Og så var det språket. Som diskusjonstema har det vært nevnt å utgi Håndboken på engelsk. Men da spratt de opp som troll av en eske alle sammen. Mange har angrepet brevet fra King-Farlow, eller rettere den oversettelsen som er delt ut. Det er mulig at det noe forkortede utdraget er litt tilfeldig valgt, eller at oversettelsen er uheldig. Men i originalbrevet har King-Farlow med blendende stil diskutert norsk utgave kontra engelsk, og tilslutt nesten usynlig latt det skinne gjennom at en utgave på engelsk etter hans mening måtte være det beste. Redaksjonskomitéen hadde opprinnelig bestemt seg for en norsk utgave, idet de fleste norske samlere sikkert ville foretrekke å få den på norsk. Men jeg er likevel ikke sikker på at det ville være den rette avgjørelsen. Både av hensyn til vårt ansikt utad og som reklame for våre frimerker, ville det være av stor betydning å utgi boken

på et språk som kunne leses av hundre ganger så mange som hvis vi utga den på norsk.

Jeg har en datter som gikk ut av folkeskolens 7. klasse ifjor, og det var svært meget engelsk hun hadde lært, langt mere enn jeg hadde trodd. Det er ikke galt at samlerne bryr seg med å lære litt mere engelsk. Det kan være til hjelp f.eks. ved frimerkebytte med utlandet. Vi i Redaksjonskomiteén vil ikke stille noe som helst forslag i saken, den er ikke helt enkel, men til dem som uten å tenke noe videre over det forlanger norsk utgave for lettere å kunne lese stoffet, sier vi: Tenk mere over saken. Håndboken vår bør kanskje rekke lenger en til de forholdsvis få spesialister her i landet som samler Norge. Kanskje er det bedre å utgi en bok som leses av kanskje dobbelt eller tre ganger så mange, selv om noen her i landet skulle få vanskeligheter med å forstå den. Enten boken kommer på norsk eller engelsk er det Redaksjonskomiteéns mening å forsøke å få inn i boken en slags vokabular med filatelistiske uttrykk på andre språk. En slik oversettelse fra engelsk til norsk vil være tilstrekkelig i en engelsk utgave, en norsk utgave trenger i tilfelle oversettelse til engelsk, tysk og fransk, og likevel kan det være tvil om samlerne i utlandet kjøper den. Jeg tror at en engelsk utgave av boken vil få et større salg, fordi flere utenlands vil kjøpe boken enn det er norske samlere som vil la det være. Vi kan kanskje selge to engelske eksemplarer til Island, men ingen norske. Når det gjelder de finsktalende kan vi kanskje selge 25 engelske, men ingen norske. Vi kan kanskje selge minst 500 engelske til England, andre europeiske land, U.S.A., Sør-Afrika, Australia, Canada og Sør-Amerika, kanskje høyst 50 norske. Vi kan kanskje selge 700 med norsk tekst her i landet, men sikkert også 500 med engelsk tekst. Jeg vil at representantene her på Landsmøtet skal forstå at saken har to sider. Jeg er selv i tvil, men jeg mener at saken fortjener moden overveielse, og jeg mener at vi ikke bør være for heilnorske og se helt bort fra at vi kanskje kan oppnå et større salg og god reklame for våre frimerker ved en engelsk utgave.

Vi ser stadig at man dropper andre lands frimerker fordi det kommer formange nye merker, og fordi man vet forlite om de øvrige lands merker. Kanskje en engelsk utgave av Håndboken vil være det beste for oss i det lange løp.

Jeg er ikke sikker, men man må ikke bare ønske å få håndboken slik de passer en selv best, man må i et hvertfall tenke seg godt om.

Presidenten takket Thune-Larsen for utredningen. Han nevnte videre at Forbundet hadde mottatt en rekke brev i anledning av Håndboken, som delvis ga uttrykk for at de enkelte avsnitt burde offentliggjøres i Tidsskriftet eller på annen måte. Han var også inne på spørsmålet om sekretær og mente dette ville bli meget dyrt. Han var i det hele tatt engstelig for omkostningene. — Når det gjaldt spørsmålet om utgivelse på engelsk, nevnte han muligheten av tekniske vanskeligheter i den forbindelse.

Berntsen erklærte at det sto en enig komité bak den redegjørelse Thune-Larsen hadde gitt. Det ville være utelukket å sende ut avsnittene etterhvert. Dessuten er det for flere år siden avgjort hvordan offentliggjørelsen skal skje. Angående den planlagte sekretærstilling, så er det nok mulig at det kan bli dyrt, men spørsmålet er bare om han *må* være der. — Han kom så inn

på den språklige siden av saken, og nevnte at engelsk er filateliens ubestridte verdensspråk, og at en utgave på engelsk vil øke interessen for Norge utover i verden. Et annet moment er at de internasjonale juryer idag har liten kjennskap til Norges frimerker, og følgelig svakt grunnlag å dømme på. Han refererte til den tilsvarende finske håndboken, som vil komme på finsk, engelsk og tysk, og som vil komme på ca. kr. 90,—, mens vår er planlagt til kr. 60,—. Hensynet til utlandet er her det avgjørende og det bør også være avgjørende hos oss. Han mente at et brev til Forbundet angående Håndboken automatisk bør gå over til komiteén. Et godt resultat er kanskje i første rekke avhengig av et godt samarbeid mellom Forbundet og komiteén.

Thune-Larsen kom tilbake til spørsmålet om sekretær. Det er en betingelse at den som ansettes er filatelist. Et forsøk tidligere med en ikke-filatelist hadde bragt en masse feil beroende på misforståelser. — Det er umulig idag å si noe om hva den endelige pris kan bli. Det samme gjelder opplaget. Det kan i første omgang bli aktuelt å la en del av opplaget ligge som materie (uinnbundet), slik at man ikke binder for stor kapital. Han mente det kunne være meget som talte for offentliggjørelse i Tidsskriftet, men en slik offentliggjørelse på forhånd *kunne* komme til å hemme salget.

Schou hadde under arbeidet med visse avsnitt gjort den erfaring at interessen var lunken, en mentalitet han hadde merket innen filatelen siden 1940. Som en motsetning nevnte han frimerkeutstillingen i1930, da alle sluttet opp om arbeidet med å samle stoff. Det kan nettopp være en stripe, en blokk eller et par som er det eneste hittil manglende ledd for å rekonstruere et ark, men hvis noen har det er de høyst uvillig til å låne det ut. — Han nevnte 1924-utgaven av Norges Frimerker som en målestokk for håndboken, men han mente at der idag kan skrives like meget om 20 mm.-utgaven. Han kom i den forbindelse inn på Norgeskatalogen, og mente at en av feilene ved den var at platefeil overhodet var tatt med. For 21 mm.-utgaven kunne der nevnes tusenvis. Et sted må grensen gå, og direktivet om begrensning må komme fra høyere hold. — Angående prisen, mente han den ville komme til å ligge på ca. kr. 100,—. En får ingenting for kr. 60,— idag. M.h.t. språket måtte der kunne gå an å lage et resymé på engelsk, som kunne tilføyes de eksemplarer som skulle eksporteres.

Maalstad trodde det var gunstig at enkelte viktige avsnitt ble offentliggjort i Tidsskriftet på forhånd. Når Håndboken kommer bør innholdet være uangripelig, og da gjelder det at alle innvendinger er kommet på forhånd. Dessuten vil kanskje en slik offentliggjørelse bringe frem i dagen opplysninger som man ellers ikke ville få. Han nevnte også noen momenter som kunne tale mot, men konkluderte med å foreslå delvis offentliggjørelse.

Mürer fortalte om den del av arbeidet han var med på, og nevnte hvilken stor fordel de hadde hatt av Tidsskriftet. Når det gjaldt språket mente han at mange hadde abonnert på betingelse av norsk språk.

Berntsen: Det er en kjensgjerning at mange sitter på sine oppdagelser, og det er forstemmende at filatelister kan reagere slik. Det kan være vel og bra å offentliggjøre stoffet på forhånd, men

de mange oppfordringer som er kommet i Tidsskriftet og på annen måte burde være nok. Som svar på en oppfordring i Tidsskriftet kom der inn to utfylte skjema. Det er lite. M.h.t. stoffmengden mente han der måtte kunne finnes en logisk begrensning.

Sverdrup ville vite hva man skulle gjøre med abonnenter som trakk seg på grunn av språket. Han nevnte også kildeangivelser.

Schou mente at man burde unngå at en og samme opplysning ble gitt flere ganger. Likeledes nevnte han at skriv fra Postverket burde komme for seg. — Han kom tilbake til platefeilene, og nevnte at av de vanskelige merkene er det bare et par stykker hvor man kjenner hele platen. Når det gjaldt Helpostkatalogen i Tidsskriftet, anså han den for helt ubrukelig, særlig klisjeene.

Maalstad: På siste representantskapsmøte ble der vedtatt ikke å rykke de ferdige artikler inn i Tidsskriftet. Han mente der burde være adgang til det og fremsatte følgende forslag: «*Håndbokkomitéen har anledning til å la artikler til Håndboken offentliggjøre i Tidsskriftet.*»

Forslaget ble vedtatt.

Mürer nevnte en metode for optegning av feil og varianter, ved fotografering og inntegning.

Berntsen: Vi har 100 abonnenter. Dersom 20 trakk seg på grunn av språket, ville vi på den annen side få flere ganger 20 fra utlandet. Historikken skal være rent refererende. Ser man en artikkel som man kan skrive bedre selv, skal man straks skrive til komitéen. — Hvor mange er det egentlig som samler Helpost?

Presidenten redegjorde for hvordan spørsmålsmålet er løst i den finske håndboken. Videre sa han at alle viktige opplysninger som kom til Forbundet blir videreført til komitéen. Nevnte bl.a. ny utgivelsesdato for Nk.nr. 16.

Stensdal henviste til programmets pkt. D.

Breda Sørensen: Språket har en direkte innflytelse på økonomien. Ved å nytte norsk får vi litet opplag, og dertil en dyr bok. Han var imidlertid redd for at distribusjonsapparatet i utlandet ikke var det beste. Han nevnte muligheten av å utgi en engelsk og en norsk utgave.

Maalstads forslag ble så satt under avstemning og ble enstemmig vedtatt.

Presidenten ba om å få Thune-Larsens syn etter det som nå var fremkommet. Han trodde ikke man på det nåværende tidspunkt kunne vedta noe om språket.

Thune-Larsen redegjorde litt for den offentliggjorte plan. Han mente redaksjonskomitéen som sådan ikke burde ha noe med det økonomiske å gjøre.

Berntsen hadde tro på at engelsk måtte være det eneste rette.

Løkeberg ville nevne at med utgave på norsk ville vi også kunne regne med resten av Skandinavia og Finland.

Stensdal nevnte forholdet til Postverket. En utgave på engelsk ville være mere anvendelig for Postverket i representasjonssøyemed. Han foreslår *prøveavstemning*.

Presidenten erklærte seg enig i dette.

Prøveavstemning ga som resultat at 12 stemte for utgave på engelsk og 14 for utgave på norsk, (4 stemte ikke).

Mürer ville at der skulle sendes forespørsel til abonnentene angående språket.

Setsaas: Da er vi like langt. Vi må ha et bedre grunnlag.

Gundersen: Hovedsaken er det økonomiske. Foreslår at de som har bestilt den får uttale seg om språket og deres stilling til det.

Sando vil at Forbundet skal undersøke hvor mange vi eventuelt kan få solgt i utlandet.

Johnsen: I Kristiansand vil alle ha den på norsk, men det er mulig at litt propaganda kan forandre stemningen.

Berntsen foreslår et *intimt* samarbeid mellom Forbundsstyret og komitéen. Har *medarbeiderne* anledning til å rykke inn sine arbeidere i Tidsskriftet?

Maalstad: Det bør skje i samarbeid med komitéen.

Man gikk over til å behandle pkt. 13 på dagsordenen som gjaldt forslag om nedsettelse av arbeidsutvalg i forbindelse med en eventuell internasjonal utstilling i Oslo 1955 i anledning av 100 årsdagen for Norges første frimerke.

Presidenten nevnte de vanskeligheter som oppsto ved at Sverige også hadde 100 årsjubileum samme år. Begge kan få holde en utstilling, men svenskene har større forutsetning for å arrangere en internasjonal utstilling.

Berntsen: Vi er avhengige av hvordan Postverkene vil stille seg. En kan gå ut fra at de vil feire hver for seg. Postdirektøren har uttalt at vi vil kunne regne med større støtte i 1955 enn i 1951. Det er alltid vanskeligheter når to utstillinger kolliderer på den måten. Han nevnte også muligheten av å jubilere sammen med svenskene i Stockholm. Han var villig til å påta seg korrespondansen for å få et forhandlingsgrunnlag.

Schou: Det skal vel være en minneutstilling med bare norske merker.

Berntsen: Nei.

Schou: En ren norsk utstilling vil bringe meget for norsk filateli.

Stensdal: Det er mulig å arrangere flere internasjonale utstillinger samtidig. Men det blir et rent økonomisk spørsmål, og man må betenke seg mange ganger før man begynner på det. En eventuell felles utstilling i Sverige vil bli presentert som en ren svensk utstilling. Når det gjaldt spørsmålet om bare å stille ut norske merker, henviste han til den tilsvarende danske utstilling ifjor, som et avskrekkende eksempel. Han tvilte på om vi overhodet hadde den filatelistiske eller den økonomiske bakgrunn.

Berntsen mente at et eventuelt samarbeid med Sverige måtte baseres på klare linjer.

Presidenten erklærte seg enig med *Stensdal* både med hensyn til økonomien og når det gjaldt et eventuelt samarbeid med svenskene. Han foreslo *Berntsen* som formann i et foreløpig utvalg, og at et par andre så slutter seg til.

Berntsen ville i så fall arbeide alene, da han mente en kunne arbeide mere effektivt enn tre. Han fikk mandat til å innlede forhandlinger med svenskene og å undersøke Poststyrets syn på et slikt jubileum. Deretter skulle han snarest sende rapport til Forbundet.

Stensdal: Vil Forbundet — ifall en slik utstilling kommer istand — være villig til å godkjenne utgivelsen av et tilleggsmerke til inntekt for utstillingen?

Berntsen: Forbundsklubbene er imot det. Men det kan være mulighet for et minneark, eller et merke uten tillegg.

Stensdal tror ikke på noe minneark, men kanskje et merke. Hva sier Forbundet til de samme betingelser som i Holland?

Dermed anså Presidenten diskusjonen om pkt. 13 for avsluttet og man gikk over til pkt. 15 — Eventuelt.

Stensdal meddelte at han skulle representere Forbundet i Utrecht. Der skulle man bl.a. diskutere Vest-Tysklands ansøking om opptagelse i F.I.P. og han hadde lyst til å høre representantenes mening om denne saken.

Wedel-Jarlsberg: I Rotary har de hatt det samme problem, og der har de nå sendt henvendelser for å få kontakter i Tyskland. Han mente det riktige måtte være å få med Tyskland.

Berntsen erklærte seg enig med *Wedel-Jarlsberg*, og

Stensdal takket for de uttalelser som var kommet.

Wedel-Jarlsberg: I Rotary har de en bestemmelse som sier at Presidenten skal besøke hver klubb minst en gang i løpet av året. Ville ikke det også være en tanke her? Det ville sikkert skape bedre kontakt mellom Forbundet og klubbene.

Presidenten var enig i at det var en god tanke, men han mente det ville bli svært dyrt.

Etter at forhandlingene så var avsluttet, takket

Presidenten de tilstedeværende representanter og håpet at diskusjoner og uttalelser som er kommet vil gjøre sitt til at samarbeidet blir best mulig innen Forbundet og innen norsk filateli. Han håpet også at det som var blitt besluttet ville vise seg å være til gagn. Han takket alle fordi de var kommet, og håpet de ville ta med seg gode minner hjem.

Han takket også Tønsberg Filatelistklubb og dens formann, *Wedel-Jarlsberg* for 2 hyggelige dager, og var sikker på at lunsjen ville bli en vellykket avslutning på et i alle deler vellykket landsmøte.

Deretter rettet *Berntsen* en takk til Presidenten, *Walter Johannesen* på vegne av Forbundsstyret og Representantskapet for hans utmerkede ledelse av Forbundet i sin alminnelighet og av Landsmøtet i særdeleshet.

Møtet hevet kl. 11,30.

Etter møtet dro alle deltagerne i buss og biler til Verdens Ende på Tjømø, hvor man inntok en i alle deler utmerket lunsj. På Forbundsstyrets vegne takket *Setsaas* for maten, samtidig som han gjentok representantenes takk til *Wedel-Jarlsberg* og frue.

Tønsberg 2. juni / Oslo 6. september 1952.

Arvid Skavang (sign.)

Graae-Rasmussen går av som formann i D.F.U.

Ved representantskapsmøtet i Dansk Filatelist Union i Randers meddelte formannen, fabrikant *Sven Graae-Rasmussen*, at han på grunn av sykdom måtte trekke seg tilbake fra stillingen som formann. Som hans etterfølger ble valgt kommunelærer *E. C. Hansen*, Aalborg.

Graae-Rasmussen overtok stillingen i en for unionen vanskelig tid, men han la en myndig hånd på roret og har ført skuten gjennom brått og brenning slik et den nå seiler i en god og sikker medvind. Som alle organisatorer har han en godværs og en stormside i sin karakter. Han kan buldre, men det danske smil klarer opp og hans humoristiske sans glatter ut mange filatelistiske uoverstemmelser. Når han nå på grunn av sykdom etter 11 års virke nedlegger vervet som formann i D.F.U. følges han av de beste ønsker om god bedring fra alle samlere som i filatelen også ser et av de beste midler til å knytte kamerats og vennskapsbånd mellom de forskjellige land. Ute i verden har *Graae-Rasmussen* vært en god representant ikke bare for dansk, men for nordisk filateli.

st.

Carl Gustaf Ljungcrantz.

Den tidligere redaktør av Svensk Filatelistisk Tidskrift, *Carl Gustaf Ljungcrantz*, avgikk ved døden den 19. juli i en alder av bare 52 år.

Ljungcrantz begynte først å samle i 1938, men han ervervet seg i løpet av ganske kort tid enorme kunnskaper om frimerker — spesielt da Sveriges — og i 1943 overtok han stillingen som redaktør av Svensk Filatelistisk Tidskrift, en stilling han innehadde like til 1950. Han hadde utmerkede egenskaper som redaktør og utbygget ytterligere den stilling som SFT har som det ledende filatelistiske tidsskrift i Norden.

Hans norske samlervenner minnes med glede de stunder de var sammen med ham og beklager det tap som svensk filateli har lidt ved hans bortgang.

Fred over hans minne.

st.

Register 1942-1951.

Som særtrykk foreligger det systematiske hovedregister for tidsskriftet som var inntatt i nr. 3/52. Opplaget er begrenset. Pris pr. stykk kr. 1.50 + porto 0.25.

nyheter

CANADA:

I serien «kanadiske statsministre» utkommer den 3. november to nye merker:

3 c. purpur — John J. C. Abbot.

4 c. oransje — Alexander Mackenzie.

Samtidig utkommer et nytt 7 c. merke, blått, med bilde av en kanadisk gås i flukt.

FORENTE NASJONER:

På de Forente Nasjoners dag den 24. oktober utkommer FN's første minnemerke: 5 c. blå. — Merket viser The Veteran's War Memorial Building i San Francisco, hvor FN's charter ble undertegnet den 26. juni 1945. Opplag 6 millioner.

Av FN's første 2 cents brevkort ble der sendt 105 313 1ste dags kort — og av aerogrammet 53 074.

Den 10. desember — på «Menneskerettighetenes dag» — vil der bli utsendt to nye merker: 3 cents flaskegrønn — 5 cents azurblå.

FRANKRIKE:

Den 20. oktober utkom 2nen del av serien «Berømte franskmenn i det XIXde århundre». Serien er på 6 merker i følgende verdier:

8 + 2 frc. mørk blå — Gustave Flaubert.

12 + 3 frc. lys blå — Edouard Manet.

15 + 4 frc. grønn — Camille Saint-Saëns.

18 + 5 frc. brun — Henri Poincaré.

20 + 6 frc. rød — Georges-Eugène Haussmann.

30 + 7 frc. fiolett — Adolphe Thiers.

INDIA:

På Mahatma Gandhis fødselsdag den 1. oktober utkom den første serie trykt på den nye dyptrykkspresse i The India Security Press i Nasik. Serien består av følgende 6 verdier:

9 pies grønn — Kabir.

1 anna karmin — Tulsida.

2 annas skarlagan — Mirabai.

4 annas blå — Surdas.

4½ annas rød — Ghalib.

12 annas brun — Rabindranath Tagore.

ITALIA:

I anledning av 500-året for Gerolamo Savonarolas fødsel er utkommet et merke med hans portrett i verdien 25 lire, fiolett.

I anledning av en luftfartskonferanse i Roma

utkom den 29. september et merke: 60 lire, blå og grønn.

JUGOSLAVIA:

Til minne om 100-årsdagen for åpningen av sjøkrigsskolen i Dubrovnik utkom 3 merker den 10. september: 15 D. brunlilla — 28 D. brun — 50 D. grå.

I anledning av den XVde Olympiade i Helsingfors utkom følgende serie:

5 D. gulbrun — kvinnelig turner.

10 D. gul — sprinter.

15 D. lillarød — svømmerske.

28 D. guloransje — bokser.

50 D. grønn — håndball.

100 D. fiolett — fotball.

I anledning av frimerkeutstillingen i Belgrad fra 14. til 20. september utkom et merke: 15 D. rødbrun. — Der ble solgt ett merke pr. inngangsbillett. Tegningen forestiller byen Belgrad etter et gammelt stikk.

LICHTENSTEIN:

Med bilde av slottet i Vaduz utkom den 25. september et nytt merke i verdien: 5 frc. grønn — ark à 9 merker.

Samme dag utkom 40 rappen verdien av Underlandsserien 1949 med svart overtrykk: frc. 1.20 : 40.

NEDERLAND:

Årets barnehjelpsserie utkommer i år den 17. november i følgende verdier:

2 + 3 cent gulgrønn — gutt med geit.

5 + 3 cent rosarød — pike på esel.

6 + 4 cent blågrønn — pike med hund.

10 + 5 cent gul — gutt med katt.

20 + 7 blå — gutt med kanin.

Merkene er trykt i offset hos Enschede & Zonen, på papir uten vannmerke, tagget 12 x 12½.

NEW ZEALAND:

Den 1. oktober utkom årets barnemerker i 2 verdier:

1½ d. + ½ d. — portrett av prinsesse Anne.

2 d. + 1 d. — portrett av prins Charles.

I juni 1953 vil følgende kroningserie utkomme:

2 d. — portrett av H. M. Dronning Elisabeth.

3 d. — Buckingham Palace.

4 d. — Kroningsvognen.

6 d. — Westminster Abbey.

1/3 — Krone og scepter.

NORGE:

I den nye serie tjenestemerker O. S. er kommet ytterligere én verdi: 35 øre rødbrun.

POLEN:

Den 17. juli utkom en serie på 3 merker i anledning av unge sjokkarbeideres kongress: 30 + 15 gr. — 45 + 15 gr. — 90 gr.

Den 22. juli — dagen for proklameringsen av den polske republikk — utkom 2 merker:

45 + 15 gr. grønn og brunsvart.

3.— zl. fiolett og brunsvart.

Til minne om stifteren av det polske arbeiderparti, Ludwik Warynski, utkom den 31. juli to merker: 30 + 15 gr. rød — 45 + 15 gr. brun.

Med bilder fra kraftstasjonen i Jaworzno er kommet tre merker: 45 + 15 gr. — 1.00 zl. grå — 1.50 zl. grønn.

I en ny «turistserie» utkom den 15. august tre merker i følgende verdier:

45 + 15 gr. fiolett — kirken i Frydman.

60 gr. grønn — slottet Grywald.

1.00 zl. rød — slottet Niedzga.

Til den polske luftfartsdag utkom den 23de august tre merker:

30 + 15 gr. grønn — sportsplan.

45 + 15 gr. rød — jetplan.

90 gr. blå — fallskjermhoppere.

I anledning av 1000-årsdagen for Avicennas og 150-årsdagen for Victor Hugos fødsel utkom den 1. september to merker:

75 gr. rødbrun — Avicenna.

25 gr. brunfiolett — Victor Hugo.

Den 10. september kom to merker med bilde av skipsverftene i Danzig: 5 gr. grønn — 15 gr. rød.

I serien «Berømte polakker» utkom den 20de september et nytt merke med portrett av Henryk Sienkiewicz: 45 + 15 gr.

SAMBANDSSTATENE:

Den 11. august utkom merket med bilde av Mount Rushmore National Memorial: 3 c. grønn.

Den 11. september kom propagandamerket for kvinner i arméetjenesten: 3 c. blå.

Den 6. september utkom et merke i anledning av 100-årsdagen for stiftelsen av «American Society of Civil Engineers»: 3 c. blå. Merket viser George Washington broen.

Det er i år 500 år siden Johan Gutenberg trykte den første bibel, og i den anledning utkom den 30. september et erindringsmerke: 3 cents.

Den 4. oktober utkom et merke til ære for de amerikanske avisgutter: 3 cents.

SOVJET-SAMVELDET:

Følgende nye merker er kommet:

26. juli — Sovjet-Rumensk vennskap: 40 k. brun, blå, rød. 60 k. grønn på rosa. 1 r. blå.

26. juli — 100-årsdagen for lyrikeren V. A. Zhukovskys død: 40 k. svart på grønn.

4. august — 100-årsdagen for kunstneren K. P. Brullov's død: 40 k.

29. august — 75-årsdagen for journalisten og dikteren N. P. Ogarevs død: 40 k. grønn.

4. september — 50-årsdagen for forfatteren G. I. Uspenskys død: 40 k. brun og blå.

9. september — 150-årsdagen for admiral P. S. Nskhimovs fødsel: 40 k. mangefarget.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Den 31. juli utkom tre propagandamerker for helsetjenesten: 1.50 kcs. brun — 2 kcs. blåfiolett — 3 kcs. rød.

Den 2. august utkom en serie på 4 merker med sportsmotiver:

1.50 kcs. brun — stafettløp.

2.00 kcs. grønn — kano.

3.00 kcs. rød — sykling.

4.00 kcs. blå — hockey.

Til minne om 100-årsdagen for den tsjekkiske forfatter F. L. Celakovskys død utkom den 5te august to merker: 1.50 kcs. brun — 2.00 kcs. blå.

Til minne om 100-årsdagen for den tsjekkiske maler Mikulas Ales' fødsel utkom to merker den 30. august: 1.50 kcs. grågrønn — 6.00 kcs. brunrød. — Ytterligere to merker i denne serie — kcs. 2.00 og 3.00 — vil komme den 18. november.

På «Gruvearbeiderens dag» den 14. september utkom en serie på fire merker: 1.00 kcs. gråsvart — 1.50 kcs. gråblå — 2.00 kcs. gråoliven — 3.00 kcs. brunfiolett.

I anledning av frimerkeutstillingen i Bratislava utkom den 18. oktober et minneark med to merker: kcs. 2.00 og 3.00. Arkets salgpris var kcs. 15.00. Samtidig utkom et enkelt merke i samme anledning — kcs. 1.50.

Til minne om oktoberrevolusjonen i 1917 utkommer den 7. november en serie på tre merker: kcs. 1.50 — 2.00 og 3.00.

På «Den tsjekkiske armés dag» den 5. oktober utkom en serie på 4 merker: 1.50 kcs. fiolett — 2.00 kcs. oliven — 3.00 kcs. karmin — 4.00 kcs. svartgrå.

TYSKLAND — VEST:

Det meget omtalte merke «Helgoland wieder frei» kom den 6. september: 20 pf. rosakarmin.

Til minne om Carl Schurz utkom den 17. september ett merke: 20 pf. lysblå og svart.

Vinterhjelpserien utkom den 1. oktober i følgende verdier:

4 + 2 pf. brun — Elisabeth Frey.

10 + 5 pf. grønn — dr. Karl Sonnenscheid.

20 + 10 pf. rød — Theodor Fliehn.

30 + 10 pf. blå — Henri Dunant.

Meddelelser fra FORBUNDET

Valget på styre for Norsk Filatelistforbund for perioden 1952—1955 har gitt følgende resultat, idet der er avgitt 32 stemmer av 40 anmeldte representanter:

President: F. Walter-Johannesen, 32 st.
Visepresident: Arnstein Berntsen, 31 st.

Styremedlemmer:

Sigurd B. Johnsen, 30 st.
Sigmund Setsaas, 30 st.
Leif Mürer, 31 st.

Varamenn:

Otto Maalstad, 32 st.
M. C. Rosenhavn, 28 st.
S. Evensen, 30 st.
Ø. Arentz-Grastvedt, 29 st.
S. Sando, 29 st.

Av 53 valgbare representanter har følgende klubber ikke innsendt oppgave over sine representanter:

Fredrikstad Filatelistklubb, Gjøvik Filatelistklubb, Grimstad Filatelistklubb, Halden Filatelistklubb, Hamar Filatelistklubb, Hønefoss Filatelistklubb, Kristiansund Filatelistklubb, Mosjøen Filatelistklubb, Odda Filatelistklubb, Sandefjord Filatelistklubb, Sarpsborg Filatelistklubb og Ørsta Filatelistklubb.

En viser her til Forbundslovenes § 6 hvorefter oppgave skulle være sendt innen 15. april og valg på representanter funnet sted senest i mars måned i valgåret.

En ser seg nødsaget til å henvise til sirkulære av 10. juli d. å. samt til lovenes §§ 6 og 7 om avgivelse av stemme.

Bergen, den 10. september 1952.

F. Walter-Johannesen.

F. C. Svendsen jr.

TYSKLAND — BERLIN:

Følgende serie berømte berlinere vil bli utgitt over et lengre tidsrom:

- 2 pf. Shinkel.
- 4 pf. Zelter.
- 5 pf. Otto Lilienthal.
- 6 pf. Fontane.
- 8 pf. Dr. Robert Koch.
- 10 pf. Menzel.
- 15 pf. von Humboldt.
- 20 pf. von Siemens.
- 25 pf. Fichte.
- 30 pf. Max Planck.

TYSKLAND — ØST:

Den 7. september utkom to propagandamerker for Leipziger messen: 24 pf. rød — 35 pf. blå.

TYRKIA:

I anledning av den VIIIde internasjonale kongress for teoretisk mekanikk i Istanbul utkom den 20. august en serie på 3 merker:

- 15 kurus fiolett opplag 80 000.
- 20 kurus blå » 80 000.
- 60 kurus brun » 60 000.

På merkene er avbildet det tekniske fakultet i Istanbul.

Til minne om Tyrkias innsats i Korea utkom den 25. september en serie på fire merker:

- 15 kurus mørk grå opplag 150 000.
- 20 kurus blå » 150 000.
- 30 kurus brun » 100 000.
- 60 kurus oliven » 100 000.

ØSTERRIKE:

Den 3. september utkom et propagandamerke for internasjonal brevveksling mellom barn: 2.40 sh. blåfiolett.

I anledning av den østerrikske katolikkdag utkom den 3. september ett merke i verdien 1.00 sh. + 25 gr. grågrønn.

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

“Den allsidige hobby”.

Som et ledd i feiringen av Sandnes Filatelistklubbs 10 års jubileum arrangerer klubben en frimerkeutstilling i tiden 21. til 23. november 1952 i Sandnes Rådhus.

Utstillingen skal være propaganda for «Den allsidige hobby» og samtidig en konkurranse for klubbens medlemmer.

Det utstilles i 3 grupper:

1. Samlinger fra de nordiske land.
2. Andre samlinger, Europa og oversjø.
3. Tema-samlinger og liknende.

I hver gruppe deles ut tre diplomer, og dessuten blir det særlig premiering av utstillingens beste samling.

En del spesielt innbudte samlere fra andre klubber deltar i egen gruppe utenfor konkurranse.

Det vil bli utdelt deltaker-diplomer.

Utstillingen er godt tilrettelagt og vil være en utmerket veiledning for medlemmer, interesserte og det alminnelige publikum.

Etter overveielse har klubben bestemt at utstillingen ikke skal benytte særstempel, fordi man ønsker å komme bort fra denne form for utglidning innen filatelien.

De utstilte samlinger vil bli bedømt av de tre kjente filatelister: lege Arne Nielsen, Sandnes, ingeniør Ragnvald Kluge, Sandnes, og brannsjef S. Evensen, formann i Stavanger Filatelist-Klub. Utstillingens beskytter er ordføreren i Sandnes, herr A. S. Båstøl.

Utstillingskomiteen består av: A. M. Pisani, formann, Kolbein Arneson, sekretær, Hans Pettersen, kasserer, Olav Bjelاند og Klaus Owe, reklame.

Med filatelistisk hilsen

Utstillingskomiteen.

“COVERS”

Det amerikanske tidsskrift «Covers» septemhernummer er viet norsk posthistorie og norsk filateli. Nummeret er rikt illustrert og inneholder bl. a. artikler av H. L. Lindquist: Norwegina Covers — Collected by rate, Carl H. Pihl: Hidden Treasure... og en 16 siders «Postal History of Norway» av redaktøren, Mrs. Edith M. Fisher. «Covers» utgis av Van Dale Publications, Inc., Albany, Oregon.

The Story behind the Stamps of Norway.

In order to help and interest our foreign readers, we will start in our next issue the publication of a new serial: «The Story behind the Stamps of Norway». In these articles well-known Norwegian philatelists will explain the motifs on our stamps and give detailed information concerning sceneries, buildings, personalities a. s. o. The articles will be written in English.

Kristiansand Filatelistklubb

arrangerer sin 3dje frimerkeutstilling i tiden 6.—10. november. Mens de to første utstillinger, som fant sted i 1947 og 1950, var lagt an som propaganda-utstillinger, har klubbens ledelse i år våget å gå et skritt videre, slik at det denne gang blir konkurranse med bedømmelse og utdeling av premier. Innbydelse til å delta er sendt de 8 klubber i Sør-Norge som er flankert av Drammen og Kristiansand S. — Ved planleggelsen kalkulerte en med 1000 normalark, men oppslutningen har vært så stor at man har måttet utvide til godt og vel 1200 ark, fordelt på ca. 30 utstillere. Hertil kommer en samling fra Postmuseet, som deltar utenfor bedømmelse. Til lokale har en sikret seg den store sal i 2. etasje i Totalen, Festningsgaten 9. — Som jury vil fungere en representant for hver av klubbene i Drammen, Grimstad, Tønsberg og Kristiansand S.

Formålet med utstillingen er bl. a. også å få i stand et intimere samarbeid mellom klubbene i Sør-Norge. Med henblikk herpå vil K.F.K. fredag den 7. november holde medlemsmøte med foredrag og auksjon, i håp om at mange utenbys samlere vil innfinne seg, slik at kontakter kan bli sluttet.

Av de anmeldte samlinger nevner vi i

fleng: Aanon G. Hansen: Norge på brev. — Haakon Hellner: Danmark og D.V.I. — Frank W. Jensen: Eire. — Stoffer Line: 20 og 21 mm. — Johan Havstad: Norge, brukt og ubrukt. — Joh. D. Behrens: Brazil. — Hilmar Nilssen: Frankrike. — Otto Maalstad: Franske portretter. — Odd Knudsen: Zoologi. Samlingene er noenlunde likt fordelt på de forskjellige klasser og grupper, og flere av samlingene har oppnådd gode plasseringer på De-No-Fil og andre utstillinger, så her blir sikkert noe for enhver smak. Et besøk på utstillingen vil sikkert lønne seg.

Premieutdelingen finner sted i Handelens Hus lørdag 8. november i forbindelse med klubbens 20 års fest, hvortil bl. a. er innbudt Forbundets president, Tidsskriftets redaktør og juryen.

K.F.K. ble stiftet 15. oktober 1932 etter initiativ av Bertr. C. Middelthon, som nå er klubbens æresmedlem. 20 år er jo ingen tid å se tilbake på. Klubben har ingen store menn fostret. Den har heller ikke utført noen bragd. Men den har alltid vært et hyggelig samlingssted for sine medlemmer, og når det en gang iblant røyner på, som nå i denne tid, så henvender vi oss ikke forgjeves til våre medlemmer. Nei, samarbeidet er så godt som det er mulig. Når klubbens menn nå i lange tider har ofret sin fritid på de mange forberedelser som ligger forut for et såpass stort arrangement som denne utstilling er, så er det i håp om at det helø må virke til beste for klubben og norsk filateli.

Prop.

I forbindelse med frimerkeutstillingen «Vår hobby» i Kristiansand S. fra 6. til 10. november d. å. har postverket innvilget eget postkontor under utstillingen, og det stempel som skal benyttes får følgende tekst:

Frimerkeutstillingen Kristiansand S. 1952

Der er trykt spesielle utstillingskonvolutter som allerede nu kan bestilles å 25 øre pr. stk. Ved bestillingen må beløpet vedlegges. Som betaling mottas også ubrukte, kurserende frimerker fra Norge, Danmark og Sverige. Porto kommer i tillegg. Disse konvolutter kan da senere innsendes til utstillingen påført de frimerker som ønskes til porto samt adresse, hvorefter de vil bli stemplet med utstillingsstempelet.

Ifall ønskes, utfører vi adresseringen og frankeringen for 5 øre pr. konvolutt. Prisen for konvolutt påført adresse av oss samt porto blir da:

Trykksaker: Kr. 0.45 innenlands,
kr. 0.50 skandinaviske land.

Alminnelig brev: Kr. 0.60 Norge og Skandinavia.

Rek. brev: Kr. 1.00 Norge og Skandinavia.

Bestillinger på konvolutter som ønskes adressert og tilsendt med utstillingens stempel, må være oss i hende senest 3. november.

Eventuelle forespørsler må være ledsaget av svarporto.

Med filatelistisk hilsen

KRISTIANSSAND FILATELISTKLUBB

Utstillingskomiteen.

Postboks 41 — Kristiansand S.

BOKER
og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

Catalogue Yvert & Tellier - Champion. —
Del I: Frankrike og kolonier, 336 sider.
Del II: Europa, 752 sider. Del III: Afrika, Amerika, Asia, Australia, 1088 sider. Pris: komplett frc. 2100.00 + porto frc. 237.00.
Del I: frc. 200.00, del II: frc. 800.00, del III: frc. 1100.00 + porto. Format 12,5 x 21 cm.

Yvert-katalogen har i år tatt det store skritt og fulgt sine venners gode råd. Den er kommet i 3 bind, og i stedet for den

store mursteinen vi har stridd med i mange år, får vi nå tre mere håndterlige kataloger. En kan forstå at forlaget har kviet seg for å gå til denne oppdeling, og det skal bli ganske interessant å se om total-salget vil holde seg eller hvilken av delene som får størst avsetning.

Foruten i Frankrike har Yvert en enorm utbredelse i de italiensk-, spansk- og portugisisk-talende land, foruten på Balkan og i Orienten, og den er framfor noen annen katalog generalsamlerens. Yvert-katalogen er en priskatalog, hvis priser fastsettes av den kjente handler Theodore Champion, og for hvis firma den simpelt-hen er en prisliste. I forhold til fjorårets katalog ser prisstigningen ut til i gjennomsnitt å være mellom 10 og 20 %. Det er ikke bare de klassiske merker som er steget — enkelte endog ganske voldsomt — de mere alminnelige merker følger også med.

Det er selvsagt ikke vanskelig å påpeke uholdbare prisansettelser eller å kritisere grupperingen av visse områder. Delte meninger vil alltid gjøre seg gjeldende. Stort sett må en si at denne 57de utgave slutter seg smukt opp til sine forgjengere, og jeg håper at oppdelingen av katalogen vil vise seg å være et klokt skritt. Skulle jeg ytre et ønske for den neste utgaves vedkommende, måtte det være at del I ble trykt med større og kraftigere typer. Som den nå er, må en bruke forstørrelsesglass ved lesningen.

Zumstein Europa Katalog 1953. 36te årgang, 1165 sider. Pris: sv.frc. 13.50 + porto. Format 12,5 x 20,5 cm. Forlag: Zumstein & Cie., Berne.

Med 40 tekstsider mere enn i fjor foreligger Zumstein-katalogen à jour med de siste nyheter til medio august. Redaksjonen meddeler at der er foretatt ca. 25 000 forandringer i de 108 300 prisnoteringer, og et nærmere ettersyn viser at de fleste av disse endringer — i motsetning til andre av årets kataloger — er prisnedsettelser. Det er sannsynlig at dette forhold skyldes sveitserfrancens gunstige stilling, men den oppfatning en hadde av at Zumsteinprisene var stabile, har fått noe av et grunnskudd.

Som vanlig foreligger katalogen i et vakkert, solid lærretsbind. Den er trykt på godt, glittet papir, og de fleste klisjeer er gode. Katalogen er en god representant for den sveitsiske grafiske industri.

AFA frimerkekatalog 1953. 1088 sider, pris heftet kr. 20.60, i lærretsbind kr. 25.00 + porto. Format 14,5 x 21 cm. Forlag: Aarhus Frimærkehandel, Aarhus.

Fra en beskjeden begynnelse har AFA-katalogen arbeidet seg opp til den i dag foreligger som en verdig konkurrent til de andre Europa-kataloger. Den er blitt et verk som utgiveren, herr Harry Poulsen, har all ære av. I år foreligger katalogen påny trykt på hvitt papir — jeg likte nå godt det gule — og det ser ut som om der har funnet sted en større utskifting av klisjeer. De nordiske land er spesielt inngående behandlet, og spesielt Finnland har fått en typefortegnelse hvis anvendelse burde utvides til å omfatte en rekke andre land. — Der er foretatt ca. 14 000 prisendringer, både opp og ned. For Norges vedkommende er nr. 1 gått opp fra kr. 30.00 til 35.00, dobbeltfoten fra kr. 400.00 til 500.00, cracked plate fra kr. 300.00 til 400.00. De øvrige noteringer ser stort sett ut til å være de samme.

Jeg påtalte i fjor at katalogen hadde tatt med de minneark som ble utgitt til frimerkeutstillingene i København og Oslo, men de står der dessverre i år også. Hvorfor er ikke katalogen konsekvent og tar med også det minneark som ble utgitt til utstillingen i London i 1950 og hvor England nr. 1 figurerer?

Müller-Katalog Schweiz Lichtenstein 1953. Pris sv.frc. 2.00 + porto. Format 13 x 20 cm., 214 sider. Forlag: Ernst Müller Briefmarken, Basel.

Denne spesialkatalog for Sveits og Lichtenstein foreligger i sin 22de utgave i det sedvanlige gedigne utstyr. Utgiveren sier at der er få prisforandringer siden forrige utgave og at vi nå er kommet til en roligere periode med langsomt stigende priser. Den anbefales alle som ønsker å utvide sine samlinger av og sine kunnskaper om Sveits' og Lichtensteins merker.

Michel Briefmarken Katalog 1953, Europa. 1240 sider. Pris DM. 15.80 + porto. Format 15 x 21,5 cm. — Forlag: Verlag des Schwaneberger Album, Eugen Berlin — München 5.

At Michel-katalogen lenge var savnet, viser det faktum at den forrige utgave 1952/53 forlengst er totalt utsolgt fra forlaget. Den nye utgave presenterer seg i samme delikate utstyr og utførelse som

tidligere, men den er blitt atskillig fyldigere allerede — 140 sider.

I denne nye utgave er de gammeltyske stater, det tyske rike, allierte og tyske besettersesoner, tyske kolonier etc. samlet foran i katalogen, og dette område omfatter nå ikke mindre enn 264 sider.

Hele katalogen er preget av den tyske «Gründlichkeit», som ingen annen katalog gir den geografiske, historiske og filatelistiske opplysninger, og den er faktisk en katalog/håndbok.

Dessverre avbilder også Michel «De-No-Fil»-blokken og prisnoterer den. Hvis den skal regnes som nytrykk, bør jo også de tidligere offisielle nytrykk fra «Norges Frimerker» tas med.

Posttryttaren. Postmusei Vänners Årsbok 1951. 76 sider, format 15,5 x 23 cm.

Andre årgangen av det svenske Postmuseums venners årbok er nettopp utkommet. Foruten en 25 års beretning om «vennenens» virksomhet, inneholder årboken interessante artikler av intendent Paul Heurgren om budstikker, av fil. doktor Hugo Olsson om tilvirkningen av de svenske frimerker 1855/1920, og av direktør Nils Strandell om postmuseets filatelistiske bibliotek.

Edwin Mueller: Specialized Catalog of Austria 1850 to 1918. 164 sider. Format 14,5 x 21 cm. Pris \$ 5.— + porto 40 c. — Forlag: Mercury Stamp Company — 522 Fifth Avenue, New York 36.

Denne spesialkatalog over Østerrikes frimerker fra 1850 til 1918 er skrevet av den kjente Østerrike-spesialist og handler Edwin Mueller, utgiver av «The Mercury Stamp Journal» og inneholder av The Mercury Stamp Company i New York. Katalogen er trykt på tysk og engelsk. Den begynner med en meget interessant innføring i og forklaring av filatelistiske faguttrykk. Deretter blir hver utgave behandlet for seg med spesifikasjon av essays og prøvetrykk, plate- og papirvarianter, vannmerker, retusjer, nyanser, tagginger og med prisnoteringer for enkeltstykker, par, striper, blokker, forskjellige avstemplinger etc.

Behandlingen er meget inngående, og ideen å samle alle opplysninger og noteringer etter selve utgaven er god, men oppstillingen er ikke klart utført, og det skyldes delvis den to-språklige tekst at det hele gir et rotet inntrykk.

Standard Frimærke-Katalog 1953. 148 sider, format 11,5 x 22,5 cm, pris kr. 4.75.

Standardkatalogen — eller «den lille Europakatalog» — har spesialisert seg på de nordiske land og de mest populære land i Europa: Belgia, England, Frankrike, Holland og Tyskland. Den har et hendig format og er billig i pris, så hvis man ikke samler andre områder enn katalogen omfatter, gjør den sin gode tjeneste.

Catalogue illustré «Prinet» — Belgia. 81 sider, format 13 x 18 cm, pris b.frc. 20.00. Forlag: Les Editions Philac, 48, rue du Midi, Bruxelles.

Denne lille, delvis spesialiserte katalog over Belgias frimerker gir gode opplysninger om alle utgaver, og da den i stor utstrekning benyttes som handlerkatalog i Belgia, skulle den gi en god idé om prisene innenlands. Den katalogiserer også de mange tvilsomme frimerkeutgaver som Belgia er belemret med, og sier at den overlater til samlerne om de vil samle dem eller ikke. Men bekjempe dem gjør den ikke!

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer besørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 119. Høstsesongen ble åpnet med et møte i Centralkafeen, Sandnes, torsdag 11. september kl. 20, under ledelse av klubbens formann, Hans Pettersen. — Møtet ble sterkt preget av den forestående jubileumsutstilling med tilhørende fest. - Utstillings-

komiteens formann, A. M. Pisani, gjorde rede for resultatene av det forberedende arbeid som var utført i løpet av sommeren. Stort sett ligger forholdene bra til rette, og vi håper vi skal få en bra utstilling ut av det. Festkomiteen var ikke kommet fullt så langt med sine forberedelser. Det ble konstatert en viss meningsforskjell med hensyn til rammen for festen, idet enkelte mente at vi for en gangs skyld måtte lage en stilig fest og slå ganske annerledes stort på enn vi ellers pleier; men de fleste var stemt for at vi skulle holde oss i mer beskjedne former, fordi økonomien for de fleste er slik at dette sier seg selv.

Ellers fikk vi tid til en liten konkurranse: «Kjenner De bakgrunnen på de danske frimerker fra 1935 og utover?» I alt 18 danske frimerker fra denne perioden var gjengitt i forstørrede

bruddstykker som var satt sammen til en mosaikk. På den korte tiden som sto til rådighet, klarte bestemann, Olav Bjelland, å kjenne igjen i alt 7 merker og vant dermed førstepremien.

K. Arneson.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Medlemsmøte 9/9 - nr. 469 - ble avholdt på Bondeungdomslaget under ledelse av formannen.

Samtlige framkomte ble ønsket vel møtt etter ferien. Post ble referert, og fra herr Søren Krogh var mottatt brev med sterk kritikk over den slette kunstneriske framstilling av de nye kongemerker. Styret for bildende kunst burde ha et ord med i laget før nye merker ble utgitt. — Borgermesteren, herr Bernt. C. Middelthon, hadde elskverdiggst utarbeidet et sammenlikningsgrunnlag med den nye AFA katalogs priser. Formannen gjennomgikk dette, og prisene på bedre nordiske merker viser en jevn, stigende tendens. Ett hind av formannens samling ble forevist.

Under diskusjon om underholdning på kommende møter mente herr Carl Mathiesen at medlemmene kunne bidra med korte innlegg om «mitt kjæreste land» med historie og geografi fra dette. Herr Mathiesen ville neste gang prøve med U.S.A., og herr Hugo Myhre med Korea. — Et meget prisverdig tiltak med invitt til andre om å følge etter.

Til festkomité ble valgt: Bernt C. Middelthon, Carl Mathiesen og Kurt Thorsen.

Av nye kongemerker var innkjøpt ett ark av 30 og 55 øre.

Forelå utmeldelse fra Charles R. Middelthon og tannlege Rubinstein, som var reist. Ett medlem ble ekskludert.

Vårt 470de møte 23. september ble avholdt på Bondeungdomslaget. Vår viseformann, herr disponent Bernt C. Middelthon, ledet dette møte. — Liste over frimerker fra Postverkets samlerluke ble gjennomgått. Referertes siste prisliste over norske merker. Som underholdning ble opplest en del artikler fra eldre Nordisk Filateli om den bekjente samler Ferrari som allerede fra 1867 begynte sin berømte samling og lot den ligge en mannsalder. Senere tok herr Middelthon oss med på en av de berømte Ferrari-auksjoner i 1922. — Til avslutning en mindre auksjon. Herr Bernt C. Middelthon hadde elskverdiggst med en del merker til gratisutlodning.

T. Frøyland.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

10. august. — Han refererte en del innkommet post, og kåserte deretter om sin reise til Nederland i sommer, hvor han hadde studert tørrleggingen av Ijsel-sjøen (den tidligere Zuider-sjøen),

holdt sitt 249. møte i Tønsberg Meieris møtesal den 18. september 1952, ledet av formannen, H. Wedel Jarlsberg. Han ønsket medlemmene vel møtt til høstsemesteret, og takket for den oppmerksomhet klubben hadde vist ham på hans 50-årsdag den

for å praktisere metoden ved utvinning av nytt land på Ilene under Jarlsberg. Kåseriet var meget lærerikt og interessant og høstet stort bifall. — De framkomte 19 medlemmer hygget seg videre en stund utover kvelden med frimerkeprat og bytting.

Bjarne Herlin.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 256 mandag den 8. september 1952. Formannen ønsket medlemmene og vår gjest, hr. Trygve Sommerfeldt, velkommen og uttalte håpet om at samtlige hadde hatt en riktig god sommerferie.

Referatene fra mai- og junimøtene ble opplest og godkjent uten bemerkninger. Som nytt medlem av klubben ble opptatt hr. Arne Nedberg.

Etterat formannen hadde gjennomgått den innkomne post, minnet han atter om abonnement på Håndboken og bestilling av Forbundsålen.

Ordet ble så gitt til aftenens foredragsholder, hr. Sommerfeldt, som holdt et meget interessant historisk og filatelistisk foredrag om Fransk Nord-Afrika. Etter foredraget la han ut sin frimerkesamling fra disse land. Det var en samling av meget vakre merker som medlemmene høyltyd beundret. — Formannen takket på klubbens vegne hr. Sommerfeldt og uttalte at dette foredrag var et meget godt bevis på hvor godt en kan lære et land å kjenne, uten å ha vært der, bare gjennom dets frimerker.

En utlodning og kameratslig samvær avsluttet aftenen, hvor 23 medlemmer og 3 gjester var til stede.

EE.

HAMAR FILATELISTKLUBB

Interesserte lesere av Tidskriftets klubbspalte må tro Hamar Filatelistklubb er sovnet inn: Klubbreferater har manglet. Klubben lover de nå skal komme etter hvert.

Klubben virker — og virker godt. Den har ca. 30 medlemmer. Møtene teller jevnt 10—15 interesserte. På åpningsmøtet i høst (29/9) hadde vi gleden av å få tre nye medlemmer: Lillemor Jahr Hansen, Stange, lektor Torkel Magnusdal og dr. Rolf Dørum, Hamar. — Inneværende år er det knyttet til klubben en lokal gruppe i Brumunddal etter et aksjonsmøte der. Som medlemmer tegnet seg tidl. stasjonsmester Karsten Hernæs og bankbestyrer Arne Enge. 7 interesserte møtte. Klubben har også medlemmer i Løten og akter å starte en gruppe der.

Klubben holder sine møter annen hver mandag i Håndverkernes Hus. Byttelederen har på hvert møte lagt fram et rikt utvalg hefter. Fra tid til annen har medlemmene orientert om aktuelle emner. For å styrke kassen arrangeres hver gang en tippekonsurrans: Medlemmer med overskudd av dubletter legger dem i konvolutt. Det gjelder å tippe nærmest det antall merker som konvolutten inneholder. Hvert talltipp koster 10 øre. På hvert møte trekkes det lodd om en møtegevinst til verdi to-tre kroner. Klubben har i året forøket sitt bibliotek med en Yvert-katalog. — Vi

savner sterkt en kvartslampe. (Kan noen av leserne gi oss anvisning på hvordan en skal kunne skaffes?) Klubben er også interessert i å knytte kontakt med andre klubber for utveksling av byttehefter. Formannens adresse er: Cato Gulbrandsen, Hamar.

På siste møte ble arbeidet for juniorene drøftet. Vi mangler lokale til å huse en slik urolig flokk. Forsøksvis skal nå 5 juniorer innbys til møtene i tur og orden, for dressur og lærdom. Bytterings-virksomheten skal reorganiseres og effektiviseres. Interessen for Håndboken er relativt bra. — Årsmøte er bestemt til 27. oktober.

R. W.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 338 i Maskinistforeningens lokale tirsdag 2. september 1952 kl. 20. — 17 medlemmer samt 1 gjest var til stede. Møtet ble ledet av formannen, Sigurd B. Johnsen. Han ønsket de frammøtte velkommen, og ga så ordet til sekretæren, som refererte forrige møte.

En del post og meddelelser som var kommet, ble referert ved formannen, som også anmeldte de siste nr. av tidsskriftene.

Utstillingskomiteens forslag om å velge herrene J. Ingemann Hansen, P. Munksgaard og Eiv. Wirsching som medlemmer av juryen for Junior-konkurransen ble enstemmig vedtatt.

Regnskapet for sirkulasjonsvirksomheten 1951 — 1952 forelå og viste et overskudd stort kr. 322,68, som ble godkjent.

Under «Eventuelt» orienterte M. Berg Thomassen om utstillingen og opplyste at herr Birger Engesgaard hadde gitt 100 tombolagevinster som gave.

Herr Huld Umland, som var til stede som gjest fra Arendal, demonstrerte deretter sin samling julemerker m. v. i flere bind.

En lynauksjon ved Arne J. Hansen til inntekt for utstillingen innbrakte i alt kr. 35.00.

Til slutt la salgslederen fram en del utvalgte hefter, og møtet ble hevet kl. 22.

O. Jarl Hansen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1324 ble holdt mandag den 1. september 1952 i Oslo Handelsstand. Møtet ble ledet av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 63 medlemmer samt 2 gjester.

Formannen åpnet møtet med å ønske medlemmene velkommen tilbake etter en regnfull

sommer. Han uttalte sin glede over å se disponent Lundström og disponent Beskov fra Stockholm på møtet, og ønsket dem velkommen.

Referat fra foregående møte, sommermøtet, ble opplest og godkjent.

Medlem nr. 58, distriktslege Kristoffer Ree, Nes på Hedemarken, opptatt 17/2 1919, og nr. 703, Arvid Gahr, Oslo, opptatt 12/5 1951, var av-

gått ved døden, og formannen lyste fred over deres minne.

Berntsen omtalte den utstilling av nordiske poststempler som skal holdes i Stockholm i høst, og oppfordret de enkelte medlemmer til å sende noe over. Gjennom Stensdal var det fra Amons, Nederland, kommet 3 førstedagsbrev til gratis-lotteriet. Konvoluttene ble overlevert til Aarøe.

Holtan la fram diverse førstedagsbrev, bl. a. flere finske, fra klubbens medlem lektor Nygren, og refererte diverse filatelistisk smånytt samt la fram nye bytteønsker.

Formannen åpnet sitt kåseri med å si at når ingen kåsør hadde meldt seg, måtte medlemmene finne seg i å høre på ham fortelle om sin deltagelse i årets «Rally Viking». Medlemmene fulgte ivrig med da Berntsen redegjorde for billopets opplegg og fortalte om sine og Ullebergs opplevelser gjennom løpet — og den kraftige applaus viste at medlemmene satte stor pris også på ikke-filatelistiske foredrag. — Holtan takket Berntsen med valgte ord for hans kåseri.

Thrap-Meyer fortalte underholdende om hvordan hans svigermor var blitt snytt av en handler i Hamburg da hun skulle utføre et filatelistisk oppdrag for ham, og han anmodet styret om å ta saken opp, slik at andre ikke skulle bli snytt på samme måte.

Berntsen avsluttet møtet kl. 21.05 etter på nytt å ha rettet en appell til medlemmene om å hjelpe til med kåserier eller annen underholdning på møtene.

Per Widerøe.

Møte nr. 1325 ble holdt den 15. september 1952 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Arnstein Berntsen. Til stede var 52 medlemmer og 2 gjester. — Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Følgende medlemmer var avgått ved døden, og formannen lyste fred over deres minne: Nr. 68 Bertin Hauge, Oslo, opptatt 17/11 1919. — 197 Fhv. gårdbruker Hans O. Saug, Ringsaker, 3/8 1931. — 163 Redaktør T. Kvale, Stabekk, 2/4 1928. — 109 Grosserer Halvd. Norløff, Drammen, 7/5 1923. — 457 Grossh. Carl G. Ljungcrantz, Stockholm, 20/9 1943.

I Holtans fravær la formannen fram nye bytteønsker og en samlermappe for Tidsskriftet som kan bli laget av Wittusen & Jensen, hvis et tilstrekkelig antall bestillinger innkommer. Han refererte videre avisutklipp, bl. a. om utstillingen No-Ska-Fil. — Formannen meddelte videre at klubbnaalen nå var å få kjøpt og at Kvaals forslag om at klubbnaalen skulle bæres på møtene kunne ventes godtatt.

Formannen kunne meddele at Norgeskatalogen nå var i trykken, og man håpet å kunne få den ut i første halvdel av oktober.

Stensdal kåserte interessant og inngående om ITEP og sitt besøk på utstillingen. Han hadde meget å fortelle fra sitt opphold, omtalte en rekke av de utstilte samlinger, og fortalte om sine utflukter rundt omkring i Nederland og om FIP-kongressen, hvor han hadde vært til stede. — Berntsen takket ham hjertelig for hans kåseri og for hans virke som representant til FIP.

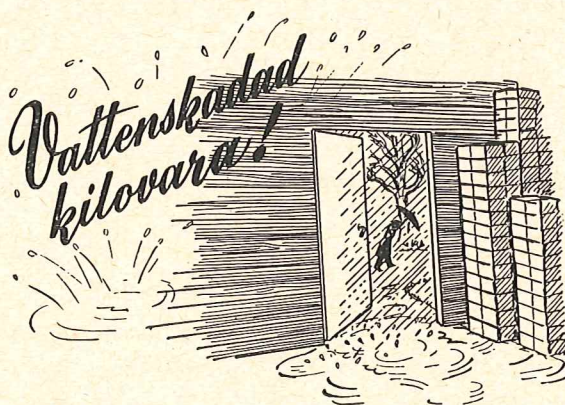
Thrap-Meyer spurte om noen hadde noe i post-saker vedrørende Nansen, og om vedkommende kunne selge ham disse eller låne ham dem til hans Polarpost-samling, som han hadde tenkt å utstille i Stockholm.

Per Widerøe.

Kjøp katten i sekken!

Gummesson har hatt uhell. Midt i ferietiden har vi fått et sviende tap. En sørgelig overraskelse ventet på kilovarelageret da personalet etter endt ferie vendte tilbake til arbeidet. Det evindelige regn — skybrudd er vel rettere å kalle det — hadde gjort et av lagerrommene til en veritabel innsjø. Til alt hell er vårt lager fordelt på fem forskjellige lokaler, de øvrige over jorden og derfor uskadde. En gang tidligere, for noen år siden, hendte noe liknende — mange av våre «gamle» kunder husker sikkert hvorledes vi da måtte realisere det skadete — men dengang var jo lageret ennå relativt lite i variasjon og kvantitet.

Egentlig hadde vi hatt til hensikt å begynne høstsesongen med å tilby meget interessante kilovarenyheter, som allerede var ankommet — eller ville komme de nærmeste uker. Den sørgelige ulykke ute på lageret gjør at vi nå helt må forandre våre planer. Hele det vannskadete rommet må tømmes, og det straks. Derfor får våre kunder noen uker framover anledning til å kjøpe «katten i sekken»!

All vannskadet kilovare selges nå langt under egen pris — bedrø å få noe igjen enn intet. Varen er som den er — en del i riktig bra stand, og en del «ferdigvasket». Alt er hult til bulter — land, kvanta, sekkevarer og forseglede varer. Vi har tatt opp alt (inkl. originalforseglete, men fuktige og ødelagte kartonger) som fantes i rommet, pakket i sekker på 8 kg brutto pr. sekk — og hva sekkene inneholder er det ikke mulig å si. Men ett er sikkert — vi har tatt alt under ett — og så billig materiell å gjennomgå som studiemateriell, la sortere eller til tidsfordriv, kan ikke tenkes. Vi lover ingenting, så hvis noen gjør et funn, stort eller lite, så skyld ikke på oss. Nå er hovedsaken for oss at alt hurtig forsvinner så lagerrommet kan tørke — og igjen disponeres — og derfor skal alle våre kunder ta del i denne, for oss sørgeligste vare gjennom tidene — så lavt har vi satt prisen. Etter beste evne er materiellet i sekkene soltørket og ankommer derfor ikke i våt tilstand — i verste fall ubetydelig fuktig.

En hel sekk på 8 kg brutto realiseres for n.kr. 89.50, og bestilles to sekker, får De dem til og med fraktfritt. For å muliggjøre hurtig og billig effektivisering av varen, sendes den helst pr. jernbane. Oppgi derfor om dette er mulig. Og så ber vi alle bestille så hurtig som mulig. For Dem kommer et slikt tilfelle kanskje aldri igjen — og for oss er jo hovedsaken at alt det skadete forsvinner. Derfor prisen.

Betaling kan skje til vår byttekonto hos Postverkets Frimerkesalg til Samlere, Oslo. Oppgi samtidig med betalingen at beløpet gjelder innkjøp av frimerker fra oss. Spesialprisliste over 100 forskjellige kilovarer mot 75 øre til porto eller fritt ved ordre.

Rolf Gummesson AB - Kungsgatan 55, Stockholm C

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

Har De subskribert på Håndboken?

Henvend Dem til tillitsmannen i klubben eller direkte til Norsk Filatelistforbund, Bergen.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

September 1952,

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening,
til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris 80 øre + porto 15 øre.

Deres mankolister

SKANDINAVIA,

TYSKLAND

og det øvrige Europa

vil også bli omhyggelig
bearbeidet.

JR

JØRGEN RASMUSSEN

Skindergade 19, København K.

Betaling i norske ubrukte frimerker i komplette serier - eller etter nærmere avtale.

REDAKTØR

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

Da Jarle O. Stensdal fratrer sin stilling som redaktør av tidsskriftet fra 1. januar 1953, avrettes herved stillingen ledig.

Gjensidig oppsigelsesfrist 3 — tre — måneder innen 1. januar. Godtgjørelse etter avtale.

Den som eventuelt ansettes, må være forberedt på å underkaste seg tidsskriftets vedtekter, inn tatt på side 60 i nr. 3/1949.

Bergen, den 18. september 1952.

F. Walter-Johannesen.

Mine tre Specialiteter

*Engelske Kol. George VI,
Nederland. Kolonier,
Luftpost.*

Tilbud eller Udvalg sendes gerne efter Op-gave. Til Orientering om mine Priser, se
venligst N.F.T. nr. 8.

THERKEL CHRISTENSEN

Søndergade 4/6 — Aarhus — Danmark.

Norske Massevarer
købes kontant eller tages i Bytte.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Norsk student mottar mankolister for Europa. Gunstige priser. Prima kvalitet. Nummer etter AFA. — Kaare K. Gønner, Uhlandgasse 16 II, Graz, Østerrike.

Venezuela, samling eller bedre stykker, søkes.
Abr. Odjell — Minde, Bergen.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttmateriale om det foretrekkes. — *Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.*

Til mine stempelsamlinger er jeg kjøper av Norge nr. 4, 8, 14, 18 og 10 øre stolpeskrift, nummer-, datum-, d/s-avstpl. og håndskrevne. *Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.*

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min stempel-samling: nummer, datum, d/s-avstempl. og håndskrevne. Gir gjerne samme merke i bytte. *Johan Lyder von Tangen - Boks 50, Bergen.*

Gammeltyske og Italienske stater kjøpes i god kvalitet. — *Arnstein Berntsen, Postboks 189, Blommenholm.*

Innkjøpsliste over norske frimerker sendes på forlangende. Skriv: *Tom Kallevig, Madserud allé 33, Oslo.*

Ekspertisering av norske frimerker. Objektene behandles som vedtatt i N. F. Ekspertkomité's lover. *Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.*
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Norge nr. 213 ubr. er til salgs. 1 ark kr. 10.-, 10 ark kr. 90.-; katalogpris kr. 25.- pr. ark. *Dr. A. Berg — Stavanger.*

Against 100/200 different stamps of Scandinavia, I give Italy. — *O. Carletti — Corso Lecce 31, Torino, Italia.*

Bytteannonse på 30 ord koster n.kr. 5.00 i ubr. norske frimerker. (Opplag 3 000.) *Frimærksbladet Postimerki, Hangö, Finland.*

Finnland: 200 forskj. n.kr. 7.50, 250 forskj. kr. 16.00. Øst-Karelen: 28 forskj. kr. 21.00. Prisliste og Finland spesialkatalog, 72 sider, kr. 2.00 i ubr. norske frimerker. — *Frimerkehandel Lauri Peltonen — Hangö, Finland.*

Send 50 til 200 blandede store billedfrimerker fra Norge, og jeg sender samme antall store billedfrimerker fra Sverige og Syd-Amerika. *Civilekonom G. Björklund, N. Ringv. 6, Växjö, Sverige.*

Gode utvalg, spesielt Skandinavia og Holland, tilsendes gjerne klubber og samlere overalt i Norge. — *Elof Nielsen — Hejmdalsgade 4, Horsens, Danmark.*

Island, AFA nr. 142—146 ubr., Frankrike nr. 794 ubr., har også en del andre merker fra Island, Frankrike, Tyskland, Bulgaria og Tsjekkoslovakia. Rimelige priser. Skriv eller ring til *Bjarne Helgesen — Jørpeland.*

Se gjennom Deres dubletter: *Aasvær, Bodo Landsogn, Eidsfjord, Flaa, Fosnæs, Gamvig, Gol, Kvindherred, Nordheimsund, Støt, Sørtjos, Underdal, Vangsnæs, Vardal, Vigøer, Volden* enring-stempler på røde merker søkes, kjøp eller bytte. — *Boks 53, Drammen.*

Frimerkeutvalg sendes overalt i Skandinavia. Andre merker kan tas i bytte. — *Poul Nielsen, Drewsensvej 15, Odense, Danmark.*

Helark portomerke nr. 12, 20 øre, kjøpes eller ønskes til lån til studiebruk. Depositum kan eventuelt stilles. En del brev nr. 4, 9, 11, 12, 16, 18, 26 og 44. Portomerke nr. 10 og 12 pr. 100 selges eller byttes. — *Wiegand Hansen, Rosenstykket 9, København.*

Finnland — Tyskland. Rikholdig utvalg av brukte og ubrukte merker. Send mankoliste eller be om utvalgshetter. *«Tarzan» — Olav Ryes plass 6, Oslo.*

For 50—100 Island - Danmark - Finnland gis samme antall eller verdi Norge, eventuelt eldre merker forskj. andre land. *Yngvar Pharo — Øksfjord.*

Gode utvalgshetter fra hele verden sendes mot referanser. Skriv: *Tom Kallevig - Madserud Allé 33, Oslo.*

En del *helark* selges for Norgeskatalogen 1951 ÷ 25 %. Kan også leveres i mindre antall. Følgende nr. has, ubrukt: 155, 173, 174, 175, 178, 179, 180, 186, 190, 191, 192, 194, 212, 217, 220, 221, 222, 236, 261, 262, 266, 267, 268, 269, 273, 276, 277, 278, 280, 282, 283, 285, 286, 287, 289, 290, 291, 292, 293, 302, 303, 304, 305, 306, 309, 310, 311, 312, 313, 318, 325, 326, 327, 328, 329, 342, 345, 346, 347, 348, 349. Portomerker 9, 24, 39. Sendes mot oppgivelse av referanse. *A. M. Hovland - Wergelandsgt. 2, Stavanger.*

FRANKER FILATELISTISK!